

M I H O Č E V I Ć & B a j s

O D V J E N I C K O

13. 11. 2019.

P R I M J U , Š a d

3. na znanje _____

4. po upitu _____

5. stranci _____

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj 4 Pr-5482/2018-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ruži Garac, u pravnoj stvari tužitelja Ante Čovića iz Zagreba, Poljička ulica 6, OIB 27106026433, zastupanog po punomoćnicima Maru Mihočeviću i Denisu Bajsu, odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Mihočević&Bajs d.o.o., Zagreb, Smičiklasova 18/III, protiv tuženika Sveučilišta u Zagrebu, Filozofski fakultet, Zagreb, Ivana Lučića 3, OIB 90633715804, zastupan po dekanici Vesni Vlahović-Šetić, zastupan po punomoćniku Vladimиру Modriću, odvjetniku u Zagrebu, Martićeva 47, radi utvrđenja i isplate, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 3. listopada 2019., u prisutnosti punomoćnika tužitelja, zakonske zastupnice tuženika i punomoćnika tuženika, dana 13. studenog 2019.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužitelj na radnom mjestu kod tuženika uznemiravan od strane prof. dr. sc. Vesne Vlahović-Šetić, dekanice tuženika i redovite profesorice u trajnom zvanju na Odsjeku za psihologiju tuženika.

II. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju na ime naknade neimovinske štete iznos od 25.000,00 kuna sa zakonskim zateznim kamata tekućim od 15. studenog 2018. pa do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinansijskim trgovackim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 11.250,00 kuna sa zakonskim zateznim kamata tekućim od 13. studenog 2019. pa do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinansijskim trgovackim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u cijelosti.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi podnesenoj ovom sudu dana 15. studenog 2018. i tijekom postupka tvrdi da je zaposlen kod tuženika kao redoviti profesor u trajnom zvanju na Odsjeku za filozofiju, temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 31. ožujka 1996. (koji se nastavlja na radni odnos na neodređeno vrijeme koji je zasnovao kod tuženika dana 15. listopada 1976.) te Dodatka od 25. rujna 2014. i Dodatka od 14. listopada 2014. Dekanica tuženika prof. dr. sc. Vesna Vlahović-Štetić, redovita profesorica tuženika na Odsjeku za psihologiju (dalje u tekstu: dekanica tuženika) od početka trajanja svog mandata na položaju dekanice kontinuirano ga uznemirava, zlostavlja i vrijeda njegovo profesionalno i ljudsko dostojanstvo. Pored toga, dekanica kao čelnica i zakonska zastupnica tuženika nije poduzimala radnje kojima bi zaštitila njegovo dostojanstvo kao radnika, već je suprotno tome stvarala i/ili podržavala ponižavajuće i neprijateljsko radno okruženje za njega, zbog čega je bio prisiljen napustiti svoje radno mjesto te je temeljem njegovog zahtjeva sklopljen Sporazum o prestanku ugovora o radu od 7. studenog 2018. kojim mu radni odnos kod tuženika prestaje 15. studenog 2018.

Tužitelj tvrdi da se njegovo uznemiravanje očituje u kontinuiranom nizu aktivnosti i to iznošenju neistinitih tvrdnji o njemu u medijima; protupropisnom pokretanju i provođenju postupka pred Etičkim povjerenstvom tuženika o kojem su također objavljene informacije u medijima; protupropisnom ponovnom pokretanju i provođenju postupka pred Etičkim povjerenstvom tuženika protiv njega u svibnju 2018. i protupropisnom uvrštavanju točke o oduzimanju njegovog znanstveno-nastavnog zvanja u dnevni red sjednice Fakultetskog vijeća tuženika od 10. listopada 2018. Iz navedenog slijedi da ga je dekanica tuženika ustajno i kontinuirano uznemirivala podnošenjem neosnovanih prijava protiv njega Etičkom povjerenstvu tuženika, provođenjem neosnovanih i protupropisnih ("montiranih") etičkih postupaka protiv njega, korištenjem neosnovano i protupropisno donesenog mišljenja Etičkog povjerenstva tuženika kako bi se ishodilo oduzimanje znanstveno-nastavnog zvanja te mu se posljedično otkazao ugovor o radu, detaljnim i kontinuiranim iznošenjem neistinitih informacija o njemu u medijima i propuštanjem zaštite njegovog dostojanstva.

Dana 9. listopada 2018. rektoru Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. sc. Damiru Borasu uputio je predstavku kojom ga obavještava o montiranim procesima i drugim oblicima sustavnog zlostavljanja koje prema njemu provodi dekanica tuženika. Temeljem zaprimljene predstavke rektor Sveučilišta u Zagrebu zatražio je od dekanice tuženika očitovanje te je istu upozorio na nezakonitost i protustatutarnost pokrenutog postupka za oduzimanje njegovog znanstveno-nastavnog zvanja. Nakon očitovanja dekanice tuženika rektor Sveučilišta u Zagrebu dekanici tuženika uputio je još jedno upozorenje. Osim toga, nakon podnošenja njegove pritužbe izv. prof. dr. sc. Borisu Olujiću, imenovanom Povjereniku za zaštitu dostojanstva radnika, isti je dana 30. listopada 2018. dekanici izdao upozorenje zbog njegovog uznemiravanja, a sve sukladno članku 9. Sporazuma o postupku i mjerama za zaštitu dostojanstva radnika od 12. travnja 2017. Prema tome, ovlaštena osoba tuženika utvrdila je uznemiravanje počinjeno na njegovu štetu. Međutim, niti nakon tog izdanog upozorenja dekanica tuženika nije prestala s njegovim uznemiravanjem, niti je obustavljen postupak oduzimanja njegovog znanstveno-nastavnog zvanja. Budući da je navedeno uznemiravanje za njega postalo neizdrživo bilo je prisiljen nakon 42 godine rada kod tuženika okončati svoj radni odnos.

Tuženik je propustio zaštiti ga od konstantnog zlostavljanja i uznemiravanja dekanice, uslijed čega mu je povrijedeno pravo na dostojanstvo, čast, ugled i ime. Tuženik je prekršio temeljne obveze iz radnog odnosa, pa mu je sukladno članku 111. st. 1. Zakona o radu dužan

naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava. Stoga, predlaže suđu utvrditi da je na radnom mjestu kod tuženika uz nemiravan od strane dekanice tuženika i naložiti tuženiku isplatiti mu na ime naknade neimovinske štete iznos od 25.000,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od podnošenja tužbe pa do isplate, uz naknadu troškova parničnog postupka sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate.

Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava da je tužitelj bio uz nemiravan na radnom mjestu i da je za njegovo uz nemiravanje odgovorna dekanica. Nije točno da je ponašanje dekanice prouzročilo bilo kakvu povredu dostojanstva te da je zbog toga tužitelj bio prisiljen okončati svoj radni odnos. Tužitelj nije dokazao niti jedan razlog zbog kojeg je dekanica željela njemu oduzeti zvanje redovitog profesora, i otkazati mu ugovor o radu, jer ga ne poznaje osobno, niti je s njim ikada komunicirala u svojstvu dekan-zaposlenik, sve do podnošenja obavijesti o slanju zahtjeva Etičkom povjerenstvu. Tužitelj obavlja funkciju prorektora Sveučilišta u Zagrebu slijedom čega je on nadređen dekanici. Tužitelj ima navršenih 69 godina te mu je radni odnos temeljem Zakona o radu već davno trebao prestati zbog ispunjenja uvjeta za starosnu mirovinu, međutim, odobreno mu je produljenje radnog odnosa na pet godina, slijedom čega bi mu radni odnos i prestao 30. rujna 2019. Nije točno da je tužitelj zbog uz nemiravanja bio prisiljen napustiti svoje radno mjesto, jer je upravo on 2. studenog 2018. dekanici proslijedio molbu za sklapanje Sporazuma o prestanku ugovora o radu. Razlog prestanka bio je taj što ga je na Hrvatskim studijima čekalo radno mjesto na temelju javnog natječaja od 12. rujna 2018. za znanstveno-nastavno zvanje i radno mjesto redovitog profesora u trajnom zvanju u znanstvenom području humanističkih znanosti, polje filozofije, grana etike. Osim toga, dekanica je tužitelju ponudila i daljnju mogućnost rada u statusu vanjskog suradnika.

Tuženik osporava da informacije koje je dekanica tuženika dostavila autoru članka na portalu Srednja.hr dana 19. studenog 2017. nisu istinite, kao i da je njezina namjera bila tužitelju povrijediti dostojanstvo, ugled, čast i ime. Nije točno da je postupak pred Etičkim povjerenstvom pokrenut protupropisno i bez ikakve osnove. Naime, Ad hoc povjerenstvo Sveučilišta u Zagrebu u svom mišljenju 2012. nije odlučilo o svim povredama koje su tužitelju stavljenе na teret Prijavom iz 2011., već se smatralo dijelom nekompetentnim, a dijelom nenadležnim za donošenje odluke i dalo napomenu kako bi o tome je li predmetno objavljivanje bilo etično ili ne trebalo odlučiti povjerenstvo sastavnice, a o tome je li napredovanje tužitelja bilo odgovarajuće stručno povjerenstvo. Dekanica je uzimajući s jedne strane u obzir mišljenje Ad hoc povjerenstva Sveučilišta u Zagrebu iz 2012. i s druge strane novu Molbu profesora Tomislava Brakanovića, Pavela Gregorića, Tomislava Janovića i Davora Pećnjaka od 7. studenog 2017. ispunila svoju obvezu iz Etičkog kodeksa Sveučilišta i predmet predala na odlučivanje Etičkom povjerenstvu koje je postojalo u tom trenutku. Etičko povjerenstvo donijelo je mišljenje bez poslovnika, ali ono nije dostavljeno dekanici, već je o istom saznala iz novina. Na koji su način podaci objavljeni u novinama dekanici nije poznato, ali to zasigurno nije napravljeno po njenom nalogu, niti s namjerom da se naruši tužiteljevo dostojanstvo. S obzirom da je ranije Povjerenstvo dalo ostavku, dužnost dekanice je sukladno Etičkom kodeksu Sveučilišta bila osnovati novo Etičko povjerenstvo kojem su proslijedeni svi materijali radi donošenja mišljenja. Neovisno što Etičkim kodeksom Sveučilišta nije predviđeno, dekanica je dopisom obavijestila tužitelja da je podnijela zahtjev Etičkom povjerenstvu. Stavovi suda o povredama Etičkom kodeksa Sveučilišta ne mogu biti relevantni, jer sud nije nadležan za etička pitanja, već se radi o internoj stvari Sveučilišta i njegovih sastavnica. Presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu na koju se poziva tužitelj utvrđeno je da podnositelji sporne prijave nisu počinili kazneno djelo klevete, već da su kao

članovi sveučilišne zajednice bili dužni prijaviti ponašanje koje su smatrali protivnim Etičkom kodeksu Sveučilišta. Nije točno da je pokretanje i provođenje etičkog postupka poduzeto isključivo s krajnjim ciljem oduzimanja zvanja redovitog profesora tužitelju i ostvarenja radnopravnih posljedica. Nije točno da je dekanica podnijela zahtjev za pokretanje postupka protivno odredbama Etičkog kodeksa Sveučilišta, odnosno da je isti formuliran općenito i apstraktno sa očekivanjem da Etičko povjerenstvo stavi nešto na teret tužitelju. Nije točno niti da utvrđivanje točke pod nazivom "Imenovanje stručnog povjerenstva za razmatranje i utvrđivanje valjanih razloga za oduzimanje znanstveno-nastavnog zvanja tužitelju" predstavlja samovoljni čin dekanice koji nema nikakvog pravnog temelja te da je usmjerjen otkazivanju ugovora o radu tužitelju. Na sjednici 19. rujna 2018. dekanica je obavijestila Fakultetsko vijeće o tužbi koju je tužitelj podnio Upravnom суду Republike Hrvatske nakon čega su članovi Fakultetskog vijeća predložili da se točka o imenovanju Povjerenstva stavi na dnevni red slijedeće sjednice.

Tužitelj se obratio rektoru Sveučilišta u Zagrebu, znajući da će od njega dobiti zaštitu budući da obavlja funkciju prorektora. Time je nastojao utjecati na postupak koji još nije ni pokrenut, što predstavlja pritisak prema dekanici da se postupak obustavi. Povjerenik za zaštitu dostojanstva radnika dekanici je izdao upozorenje, iako na to nije bio ovlašten, već je o svom mišljenju bio dužan obavijestiti Fakultetsko vijeće koje je jedino ovlašteno dekanici izreći sankcije. Od dekanice se zahtjevalo da obustavi postupak koji je pokrenulo Fakultetsko vijeće, a dekanica je po Statutu tuženika dužna provoditi odluke Fakultetskog vijeća. S obzirom na broj postupaka koje je pokrenuo protiv tuženika i dekanice osobno, tužiteljeve istupe u medijima, urgencije kod rektora i ponašanje tužitelja proizlazi da je tužitelj taj koji uznemirava dekanicu. Osporava da su tužitelju na bilo koji način povrijedeni dostojanstvo, čast, ugled i ime. Osporava pravo tužitelja na naknadu i visinu štete. Stoga predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev, uz naknadu troškova parničnog postupka.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Sporazum o prestanku ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 7. studenog 2018. (list 11 spisa), Molbu tužitelja za sklapanje Sporazuma o prestanku ugovora o radu (list 12 spisa), presliku članka obavljenog na portalu Srednja.hr od 19. studenog 2017. (list 13-17 spisa), ispis iz urudžbenog zapisnika tuženika o predanim izvješćima o realizaciji projekta (list 18 spisa), dio poziva za 8. sjednicu Fakultetskog vijeća tuženika (list 19-25 spisa), dio zapisnika s 8. sjednice Fakultetskog vijeća tuženika (list 26 spisa), presliku članka "Prodavači etike" objavljenog u tjedniku „Novosti“ od 1. veljače 2018. (list 27-29 spisa), presliku članka "Izgleda da blizak Borasov suradnik, prof. etike Ante Čović, nije bio baš etičan (kaže povjerenstvo Filozofskog faksa)" objavljen na portalu Telegram.hr dana 2. veljače 2018. (list 30 spisa), Mišljenje Etičkog povjerenstva Sveučilišta u Zagrebu od 4. travnja 2012. (list 31-32 spisa), Zahtjev dekanice tuženika Etičkom povjerenstvu tuženika od 30. travnja 2018. (list 33 spisa), Molbu za pokretanjem odgovarajućeg postupka od 7. studenog 2017. (list 34 spisa), Prijavu Odboru za etiku u znanosti i visokom obrazovanju od 9. veljače 2011. (list 35-44 spisa), Dodatno očitovanje uz prijavu od 15. lipnja 2011. (list 45-55 spisa), Očitovanje tužitelja na zahtjev za davanje mišljenja o sukladnosti postupanja s načelima i pravilima Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu od 2. srpnja 2018. (list 56-60 spisa), Presudu Općinskog kaznenog suda u Zagrebu poslovni broj K-40/11 od 4. srpnja 2013. (list 61-76 spisa), Podnesak tužitelja od 4. srpnja 2018. (list 77 spisa), Mišljenje Etičkog povjerenstva tuženika od 9. srpnja 2018. (list 78-82 spisa), Odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske od 8. studenog 2018. (list 83-96 spisa), Poziv dekanice tuženika na sjednicu Fakultetskog vijeća 10. listopada 2018. (list 97-99 spisa), Odluku tuženika od 5. studenog 2018. (list 100 spisa), Obavijest tužitelja od 9. listopada 2018. (list 101-

104 spisa), Zahtjev rektora Sveučilišta u Zagrebu od 9. listopada 2018. (list 105 spisa), Očitovanje dekanice tuženika od 10. listopada 2018. (list 106 spisa), Odgovor rektora Sveučilišta u Zagrebu od 12. listopada 2018. (list 107 spisa), Upozorenje Povjerenika za zaštitu dostojanstva radnika dekanici tuženika od 30. listopada 2018. (list 108-112 spisa), e-mail korespondenciju (list 128-130 i 133-134 spisa), dokumentaciju (list 131-132 i 196-224 spisa), Etički kodeks Sveučilišta u Zagrebu od 15. svibnja 2007. (list 135-146 spisa), Zapisnik s 11. redovite sjednice Fakultetskog vijeća tuženika od 19. rujna 2018. (list 147-149 spisa), Očitovanje Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja od 5. studenog 2018. (list 150-152 spisa), Odluku dekanice tuženika od 5. studenog 2018. (list 171 spisa), Odluku rektora Sveučilišta u Zagrebu od 14. studenog 2018. (list 172-174 spisa), Odluku Senata od 11. prosinca 2018. (list 175 spisa), Ponovljeno upozorenje dekanici tuženika od 4. siječnja 2019. (list 176-182 spisa), Upozorenje na nezakonitost i protustatutarnost postupanja dekanice tuženika od 22. siječnja 2019. (list 183-185 spisa), Izvod iz zapisnika sa sjednice Fakultetskog vijeća tuženika od 10. listopada 2018. (list 186-190 spisa), Prijedlog Odsjeka za filozofiju od 12. studenog 2018. (list 191-192 spisa), Odgovor Etičkog savjeta Sveučilišta u Zagrebu od 12. studenog 2018. (list 193-195 spisa), Etički kodeks nastavnika, suradnika i znanstvenika tuženika od 18. listopada 2006. (list 227-229 spisa), Preporuku Etičkog savjeta Sveučilišta u Zagrebu od 2. prosinca 2016. (list 230-231 spisa), Vodič kroz rad tijela u Etičkom postupku i primjeri dobre prakse od 25. siječnja 2016. (list 232-236 spisa), Poslovnik Etičkog povjerenstva tuženika od 18. veljače 2002. (list 237-239 spisa), Očitovanje Ministarstva znanosti i visokog obrazovanja od 14. ožujka 2019. i 21. veljače 2019. (list 247-249 spisa), Sporazum o postupku i mjerama za zaštitu dostojanstva radnika od 12. travnja 2017. (list 256-258 spisa), Dopis dekanice tuženika od 5. studenog 2018. (list 259-260 spisa), Očitovanje izv.prof.dr.sc. Borisa Olujića od 6. studenog 2018. i 8. studenog 2018. (list 261-268 spisa), Izvod iz Statuta tuženika (list 276-278 spisa), Odluku Matičnog odbora za područje humanističkih znanosti – polje filozofije i teologije, Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj od 21. lipnja 2019. (list 285-293 spisa), presliku presude Općinskog gradanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-3484/17-11 od 27. svibnja 2019. (list 294-305 spisa), kompletan Zapisnik s 11. redovite sjednice Fakultetskog vijeća tuženika od 19. rujna 2018. (list 307-345 spisa), saslušani su tužitelj (list 281-282 spisa) i dekanica tuženika (list 282-284 i 348-349 spisa).

Među strankama nije sporno da su tužitelj i tuženik dana 31. ožujka 1996. sklopili Ugovor o radu na neodređeno vrijeme u punom radnom vremenu (dalje u tekstu: Ugovor o radu) u znanstveno-nastavnom zvanju i na radnom mjestu nastavnika u Odsjeku za filozofiju koji se nastavlja na radni odnos na neodređeno vrijeme koji je tužitelj kod tuženika zasnovao 15. listopada 1976. Među strankama nije sporno da su tužitelj i tuženik dana 25. rujna 2014. sklopili Dodatak Ugovoru o radu za rad do isteka akademске godine 2018./2019. u punom radnom vremenu u znanstveno-nastavnom zvanju i na radnom mjestu redovitog profesora u trajnom zvanju, kao i Dodatak Ugovora o radu od 14. listopada 2014. kojim se utvrđuje da će tužitelj za vrijeme obnašanja dužnosti prorektora imati tzv. kumulativni radni odnos te da će nastavne i znanstvene poslove redovitog profesora u trajnom zvanju obavljati kod tuženika s udjelom od 10% punog radnog vremena.

Iz iskaza tužitelja proizlazi da je kod tuženika kao profesor radio 42 godine i da je redoviti profesor u trajnom zvanju od 2010. Naveo je i da dužnost prorektora obnaša petu godinu.

Uvidom u Sporazum o prestanku ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 7. studenog 2018. utvrđeno je da su tužitelj i tuženik, a na tužiteljev pisani prijedlog od 2. studenog 2018. (list 12 spisa), sporazumno raskinuli Ugovor o radu s danom 15. studenog 2018.

Iz iskaza dekanice tuženika proizlazi da je dekanica tuženika postala 1. listopada 2017., a prije toga je kod tuženika kao redovita profesorica u trajnom zvanju radila od 1987. Tužitelj je kod tuženika mogao raditi do 18. listopada 2019. kada bi navršio 70 godina i kada bi mu po sili zakona prestao radni odnos.

Tužitelj je u svom iskazu naveo da je njegovo uzneniravanje od strane dekanice tuženika započelo početkom njezinog mandata i trajalo je do donošenja Odluke Matičnog odbora za područje humanističkih znanosti 21. lipnja 2019. Krajnji cilj sustavnog, kontinuiranog i ustrajnog uzneniravanja od strane dekanice tuženika bio je osuda na etičkom tijelu, pretvaranje takve osude u disciplinski postupak, oduzimanje zvanja i prestanak radnog odnosa. Težak oblik zlostavljanja očituje se u oduzimanju njegovog zvanja, s tim da se nije znalo kojeg točno zvanja, već je intencija bila da mu nešto treba oduzeti, odnosno da ga se treba medijski blamirati. Upornost i ustrajnost dekanice tuženika u oduzimanju zvanja očituje se i u imenovanju povjerenstva na sjednici Fakultetskog vijeća na sjednici 10. listopada 2018. sa zadaćom oduzimanja njegovog zvanja. Nakon što je Ustavni sud Republike Hrvatske ukinuo odluku Etičkog povjerenstva tuženika, a Odsjek za filozofiju predložio da se opozove Odluka o imenovanju povjerenstva za oduzimanje zvanja, dekanica tuženika je i dalje ustrajala u tom naumu, pri čemu je ignorirala tri upozorenja od strane rektora Sveučilišta, dva upozorenja Povjerenika za zaštitu dostojanstva, odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske, odluku Etičkog savjeta Sveučilišta u Zagrebu i činjenicu da više nije u radnom odnosu. Cilj oduzimanja zvanja od strane dekanice tuženika predstavlja i blamažu tuženika kao institucije budući je Izvještaj s prijedlogom o oduzimanju njegovog zvanja, a što predstavlja pamfletski i diletantski uradak, postao službeni dokument tuženika. Nikada u povijesti Sveučilišta u Zagrebu nije provođen postupak oduzimanja zvanja na temelju ničega, i nije uopće provođen takav postupak. Osoba koja je po tri zakonske osnove bila dužna štititi njegovo dostojanstvo bila je glavni akter njegovog uzneniravanja, pri čemu se htjela što prije izuzeti od te odgovornosti i prenijeti tu odgovornost na Fakultetsko vijeće tuženika.

Među strankama je sporno je li dekanica tuženika radnjama opisanim u tužbi i tijekom postupka kontinuirano uzneniravala, zlostavljala i vrijedala profesionalno i ljudsko dostojanstvo tužitelja. Također je sporno je li dekanica tuženika nepoduzimanjem radnji kojima bi zaštitila dostojanstvo tužitelja kao radnika stvarala i/ili podržavala neprijateljsko radno okruženje za tužitelja.

Na temelju provedenog dokaznog postupka utvrđeno je da je dekanica tuženika 7. studenog 2017. e-mailom u 10,04 sati primila upit novinara portala Srednja.hr Duje Kovačevića (list 133 spisa) o troškovniku i cijelokupnom računovodstvu vezanom uz projekt integrativne bioetike za koji je 2011. dodijeljeno 250.000 kuna i završnom izvješću koje potvrđuje dovršetak projekta, a sve vezano uz priču koju rade o ZCI za integrativnu bioetiku koji je uspostavljen 10. studenog 2014. U navedenom e-mailu novinar Duje Kovačević posebno je napomenuo dekanici tuženika da ako tih podataka nema, da mu to naglasi, jer bi trebao imati informaciju za objavu teksta. E-mailom od 7. studenog 2017. u 11,25 sati (list 134 spisa) prodekan tuženika Dragan Bagić zamolio je Biserku Pešec, Ured za poslijediplomske studije, prikupiti informacije kojima

predmetni ured raspolaže u vezi postupka izrade i akreditacije programa navedenog doktorskog studija. Biserka Pešec je e-mailom od 7. studenog 2017. u 12,50 sati (list 134 spisa) odgovorila profesoru Bagiću da kod tuženika nikada nije predložen ni izrađen program doktorskog studija integrativne bioetike.

Dekanica tuženika u svom je iskazu potvrdila da je po zaprimanju e-maila novinara Duje Kovačevića od voditeljice Ureda za poslijediplomske studije dobila obavijest da kod tuženika nikada nije započeo postupak za pokretanje doktorskog studija. Prijedlog za osnivanje doktorskog studija podnosi se na obrascu Sveučilišta u Zagrebu te se isto podnosi Vijeću poslijediplomskih studija, koje onda razmatra takav prijedlog i eventualno ga ispravlja, nakon čega takav prijedlog ide Fakultetskom vijeću tuženika. Nakon toga se prosljeđuje Sveučilištu i ako Sveučilište prihvati takav prijedlog dostavlja se Agenciji za znanost i visoko školstvo na upis u registar. Tek kada je upisan u registar se smatra da je studij pokrenut i tek tada se može raspisati natječaj za upis studenata. Postupak vezan uz pokretanje doktorskog studija integrativne bioetike nije pokrenut ni pred Sveučilištem, niti pred Agencijom za znanost i visoko školstvo, niti je upisan u registar. Dekanica tuženika također je navela da je od šefa računovodstva dobila podatke kolika su sredstva za navedeni projekt zaprimljena i u kojem iznosu su potrošena. Novinara Duju Kovačevića je zanimalo postoji li finansijsko i opće završno izvješće projekta u arhivi. U arhivi nisu pronašli nikakvu dokumentaciju i izvještaje. Izvješća se predaju na urudžbeni, a ne u arhivu, ali se može dogoditi da na urudžbenom postoji broj, ali da izvješće ne postoji u arhivi. Nije provjeravala jesu li predmetna izvješća dostavljena Sveučilištu. Niti u jednom trenutku nije kontaktirala tužitelja u pogledu projekta, izvješća, financiranja tog projekta i doktorskog studija. Kao prorektor tužitelj joj nije bio dostupan. Prethodno je službeno pokušala komunicirati s tužiteljem kao prorektorm i to preko tajnice, mobitelom, čak i pismom, ali nikada nije dobila odgovor. S tužiteljem inače nije komunicirala. Zajedno su bili članovi Fakultetskog vijeća koje broji 90-tak članova, ali ni tada nisu komunicirali. Njihova prva međusobna komunikacija je bila kada mu je službeno preko urudžbenog uručila obavijest o pokretanju postupka Etičkog povjerenstva. Nikada nije demantirala taj članak.

Tužitelj je u svom iskazu naveo da se radilo o sveučilišnom razvojnem projektu naziva „Integrativna bioetika: Razvijanje znanstvenog centra izvrsnosti i doktorskog studija“ te da je on bio voditelj tog projekta. Istina je da je za taj projekt Sveučilište dodijelilo 250.000 kuna kroz 2012. i 2013. Cilj tog projekta je bio obaviti pripreme za dobivanje znanstvenog centra izvrsnosti, a koji cilj je u potpunosti i ostvaren, jer je 2014. ministar znanosti na temelju međunarodnog postupka vrednovanja proglašio znanstveni centar izvrsnosti za integrativnu bioetiku, što je bio jedan od sedam prvih takvih centara izvrsnosti u Hrvatskoj. Drugi cilj je bilo pokretanje doktorskog studija integrativne bioetike, slijedom čega je i donesen zahtjevan i opsežan Elaborat o poslijediplomskom doktorskom studiju integrativne bioetike te je isti i prihvaćen na sjednici Fakultetskog vijeća tuženika 23. svibnja 2013. i donesena odluka o pokretanju doktorskog studija integrativne bioetike. Fondu za razvoj Sveučilišta dostavio je periodički izvještaj o završetku projekta, kao i završni izvještaj o izvršenju projekta koji se sastoji od tri dijela; sadržajni, finansijski i dio koji se odnosi na potrošnju sredstava. Navedeno je predao i na urudžbeni ured tuženika, kao i šefu računovodstva tuženika, neformalno. Dana 23. studenog 2017. od tuženika je zatražio podatke o izvještajima i dokumentaciji koja je predana te je u roku od 30 sekundi dobio i ispis. Dakle, vrlo je jednostavno bilo utvrditi što je i kada predao. Zakonska zastupnica tuženika je s njim je mogla komunicirati putem četiri kanala i to u ulozi profesora, rektora, prorektora i u neformalnoj komunikaciji. Kontaktirati ga mogla putem mobitela, e-maila, preko tajnice i preko

ceduljica koje su kod tuženika uobičajene, a ništa od toga nije učinila. U članku novinara Duje Kovačevića, između ostalog, bile su iznesene eksplisitne tvrdnje dekanice da nema periodičkog i završnog izvještaja o tom projektu, pri čemu je precizno naveden podatak o utrošenim sredstvima, a do kojeg se jedino moglo doći uvidom u izvješće. Niti nakon što je objavljen predmetni članak, zakonska zastupnica tuženika nije uputila javni demanti i ispriku, a što je njemu normalno, jer njemu nije normalno javno blaćenje zaposlenika institucije.

Sud nije poklonio vjeru iskazu dekanice tuženika u dijelu u kojem je navela da je novinara Duju Kovačevića zanimalo postoji li finansijsko i opće završno izvješće projekta u arhivi, jer navedeno ne proizlazi iz njegovog e-maila.

Sud je poklonio vjeru iskazu tužitelja u dijelu u kojem je naveo da je na urudžbeni ured tuženika predao periodički izvještaj o završetku projekta, kao i završni izvještaj o izvršenju projekta koji se sastoji od tri dijela; sadržajni, finansijski i dio koji se odnosi na potrošnju sredstava, jer je uvidom u ispis iz urudžbenog zapisnika tuženika o predanim izvješćima o realizaciji projekta (list 18 spisa) utvrđeno da je tužitelj dana 29. lipnja 2012. na urudžbeni ured tuženika predao Ugovor o dodjeli sredstava Fonda za razvoj Sveučilišta – periodički izvještaj o izvršenju projekta, a dana 31. srpnja 2013. Ugovor o dodjeli sredstava Fonda za razvoj Sveučilišta završni izvještaj (sadržajni dio), završni izvještaj (finansijski dio) i izvještaj o potrošnji sredstava.

E-mailom od 9. studenog 2017. (list 133 spisa) u 14,51 sati dekanica tuženika izvijestila je novinara Duju Kovačevića da je u periodu od siječnja 2012. do lipnja 2013. provođen projekt pod nazivom „Integrativna bioetika: razvijanje centra izvrsnosti i doktorskog studija Sveučilišta u Zagrebu“ pod vodstvom tužitelja koji je financiran iz Fonda za razvoj Sveučilišta u Zagrebu, da je u 2012. tuženiku doznačeno 100.000 kuna za aktivnosti navedenog projekta, a 2013. preko 150.000 kuna. Do kraja 2013. godine za potrebe realizacije navedenog projekta utrošeno je ukupno 245.870,23 kuna. Tuženik u svojoj arhivi nije pronašao odgovarajući izvještaj o provođenju ovog projekta. Također, kod tuženika nikada nije predložen niti je prošao kroz formalnu proceduru program doktorskog studija integrativne bioetike.

Dekanica tuženika je dana 7. studenog 2017. zaprimila upit novinara portala Srednja.hr Duje Kovačevića, dok je 8. studenog 2017. zaprimila Molbu za pokretanjem odgovarajućeg postupka od 7. studenog 2017. (list 34 spisa) dr. sc. Tomislava Bracanovića, dr. sc. Pavela Gregorića, dr. sc. Tomislava Janovića i dr. sc. Davora Pećnjaka povodom „Prijave tužitelja, dr.sc. Line Veljaka i dr.sc. Branka Despota zbog neetičnog postupka iznošenja lažnih podataka o radovima tužitelja prilikom izbora tužitelja u zvanje redovitog profesora“ (2011) i „Dodatnog očitovanja uz Prijavu iz 2011“.

Uvidom u članak „Prodavači etike“ koji je 1. veljače 2018. objavljen u tjedniku „Novosti“ (list 27-29 spisa) utvrđeno je da se u istom članku navodi kako je Povjerenstvo u sastavu Damir Agićić, Željka Kamenov, Snježana Rodek, Nikola Tomašegović i Marko Liker jednoglasno zaključilo da „Ponašanje prof. Ante Čovića te profesora Line Veljaka i Branka Despota u konkretnom prijavljenom slučaju predstavlja ozbiljno kršenje etičkih načela i običaja dobre prakse u humanističkim znanostima“. Proizlazi da povjerenstvo nije zaprimilo pisani nalog dekanice za otvaranje predmeta, nego samo usmeno oodobrenje, a nije sigurno da je to dovoljno.

O postupku bi trebao biti obaviješten i sveučilišni Etički savjet, dok bi zacijelo i samim prijavljenicima trebalo omogućiti da se o prijavi očituju pred povjerenstvom tuženika.

Na temelju objektivnog i uvjerljivog iskaza tužitelja utvrđeno je da je isti za postupak protiv sebe koji je proveden na usmenu inicijativu dekanice tuženika saznao iz članaka objavljenih u tjedniku "Novosti" od 1. veljače 2018. i na portalu Telegram.hr te je saznao da su u tom postupku bile ispitivane i neke druge osobe, a da on o tome uopće nije bio obaviješten. Predmetno mišljenje mu nije tužnik dostavio, već ga je primio preko svojih odvjetnika u jednom drugom sudskom postupku.

Na temelju uvjerljivog dijela iskaza dekanice tuženika utvrđeno je da je po zaprimanju zahtjeva za obnovom postupka protiv tužitelja predala predmet profesoru Agićiću, tadašnjem predsjedniku Etičkog povjerenstva tuženika, koje je imenovao raniji obnašatelj dužnosti dekana. Nakon što je predmetni članak izašao u novinama, sazvala je Etičko povjerenstvo tuženika i od istih tražila da joj kažu je li mišljenje na koje se referira članak njihovo mišljenje i kako je to izašlo u novinama. Oni su rekli da je to njihovo mišljenje, ali nitko od njih nije priznao da je komunicirao s novinarima. Etičko povjerenstvo tuženika je dalo kolektivnu ostavku koja je prezentirana Fakultetskom vijeću tuženika. Ona je predložila nove članove, njih 7, a Fakultetsko vijeće ih je potvrdilo i izabralo. Na internetskim stranicama Sveučilišta i tuženika bio je objavljen samo Etički kodeks Sveučilišta kojim su se oni i vodili. Protiv članova Etičkog povjerenstva tuženika nije pokrenula etički postupak, jer joj na tom sastanku nitko od članova nije priznao da je dao informacije novinaru te su joj rekli da su radili etično i časno i da ne znaju kako je to završilo u novinama. Nakon toga nije pokrenula postupak utvrđivanja tko je od članova dao te informacije novinarima.

Sud nije poklonio vjeru iskazu dekanice tuženika u dijelu u kojem je navela da joj u trenutku podnošenja Molbe za pokretanjem odgovarajućeg postupka od 7. studenog 2017. nije bio poznat Poslovnik Etičkog povjerenstva tuženika od 18. veljače 2002., i da joj je profesor Agićić par dana prije izlaska članka u tjedniku „Novosti“ rekao da postoji Postupovnik o radu koji nije proučio. To stoga što je dekanici tuženika, a kako to tvrdi tužnik u podnesku od 29. ožujka 2019., u trenutku podnošenja predmetne molbe bio predočen Etički kodeks nastavnika, suradnika i znanstvenika tuženika od 18. listopada 2006. (dalje u tekstu: Etički kodeks tuženika), slijedom čega je bila upoznata i sa odredbom čl. 16. st. 5. Etičkog kodeksa tuženika prema kojoj Povjerenstvo ima Poslovnik o svome radu, koji na prijedlog Povjerenstva prihvata Fakultetsko vijeće, a donosi dekan.

Na temelju suglasnih iskaza tužitelja, dekanice tuženika, Zahtjeva dekanice tuženika za davanjem mišljenja o sukladnosti postupanja tužitelja, prof. dr. sc. Line Veljaka i prof. dr. sc. Branka Despota s načelima i pravilima Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu od 30. travnja 2018. (list 33. spisa), Očitovanja tužitelja na zahtjev za davanjem mišljenja o sukladnosti postupanja s načelima i pravilima Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu od 2. srpnja 2018. (list 56-60 spisa), Podneska tužitelja od 4. srpnja 2018. (list 77 spisa) i Mišljenja Etičkog povjerenstva tuženika od 9. srpnja 2018. (list 78-82 spisa) utvrđeno je da je dekanica tuženika na redovitoj sjednici održanoj 21. veljače 2018. uz suglasnost Fakultetskog vijeća Odlukom o imenovanju Etičkog povjerenstva od 21. veljače 2018. imenovala novo Etičko povjerenstvo tuženika. Dana 30. travnja 2018. dekanica tuženika je temeljem Molbe za pokretanjem odgovarajućeg postupka od 7. studenog 2017. prof. dr. sc. Ladi Čale Feldman, predsjednici Etičkog povjerenstva tuženika,

podnijela Zahtjev za davanjem mišljenja o sukladnosti postupanja tužitelja, prof. dr. sc. Line Veljaka i prof. dr. sc. Branka Despota s načelima i pravilima Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu zbog neetičnog postupka iznošenja lažnih podataka o radovima tužitelja prilikom izbora u redovitog profesora. Predlagatelji smatraju da su prof. dr. sc. Lino Veljak i prof. dr. sc. Branko Despot kao članovi stručnog povjerenstva za izbor te tužitelj kao pristupnik prikrili činjenicu da je većina radova na temelju kojih je tužitelj izabran 2005. u redovitog profesora već bila vrednovana prilikom njegovog izbora u izvanrednog profesora 1999. U navedenoj molbi podnositelji, nadalje, smatraju da je povjerenstvo neke novije radeve tužitelja vrednovalo dva puta u okviru istog postupka i da je tužitelj višestruko objavljivao dijelove članaka odnosno znanstvene članke.

Dekanica tuženika je Zahtjevom za davanjem mišljenja o sukladnosti postupanja tužitelja, prof. dr. sc. Line Veljaka i prof. dr. sc. Branka Despota od Etičkog povjerenstva tuženika zatražila mišljenje o postupanju i povredama Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu i Etičkom kodeksu tuženika opisanim u Prijavi Odboru za etiku u znanosti i visokom obrazovanju od 9. veljače 2011. i Dodatnom očitovanju od 15. lipnja 2011. o kojima je Ad hoc etičko povjerenstvo Sveučilišta u Zagrebu donijelo Mišljenje 4. travnja 2012. (list 31-32 spisa).

O ponovnom pokretanju etičkog postupka pred Etičkim povjerenstvom tuženika dekanica tuženika je tužitelja obavijestila 8. svibnja 2018. Po pozivu Etičkog povjerenstva tuženika od 12. lipnja 2018. da se izjasni o relevantnim navodima prijave i iznese svoje argumente bilo pisanim ili usmenim putem na sjednici Etičkog povjerenstva tuženika, tužitelj je na sjednicu istog 2. srpnja 2018. putem svojeg punomoćnika dostavio Očitovanje na zahtjev za davanjem mišljenja o sukladnosti postupanja s načelima i pravilima Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu od 2. srpnja 2018. (list 56-60 spisa). U podnesku od 4. srpnja 2018. (list 77 spisa), upućenom predsjednici Etičkog povjerenstva tuženika, tužitelj je naveo da je njegovom punomoćniku bilo onemogućeno prisustvovati sjednici i to isključivo odlukom predsjednice Etičkog povjerenstva tuženika, bez sudjelovanja ostalih članova.

Uvidom u Mišljenje Etičkog povjerenstva tuženika od 9. srpnja 2018. (dalje u tekstu: Mišljenje Etičkog povjerenstva tuženika, list 78-82 spisa) utvrđeno je da je Etičko povjerenstvo tuženika raspravljalo na sjednicama 11. lipnja, 2. srpnja i 9. srpnja 2018. te da je na sastanak 2. srpnja 2018. pristupio jedino prof. dr. sc. Branko Despot. Prof. dr. sc. Lino Veljak se ispričao obvezama kod tuženika, dok je tužitelj posao svog punomoćnika Mara Mihočevića da podnese pisano Očitovanje tužitelja. Budući da je Etički kodeks Sveučilišta u Zagrebu donesen 15. svibnja 2007., Etičko povjerenstvo tuženika nije se moglo očitovati o povredi etičnosti u postupku izbora u zvanje iz 2005. niti povredom pojedinih članaka postojećeg Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu teretiti tužitelja u zvanje redovitog profesora. U odnosu na prijavljene neetične postupke počinjene nakon što je Etički kodeks Sveučilišta u Zagrebu donesen, tužitelj je povrijedio čl. 17. Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu kada je 2008. u svojemu izvještaju kao rezultat istraživanja unutar znanstvenog projekta pokrenutog 2006. naveo publikaciju u kojoj se preko pedeset posto sadržaja odnosi na rezultate istraživanja koja nisu provedena u razdoblju u kojem se projekt odvijao. Riječ je o bugarskom prijevodu i izdanju knjige „Etika i bioetika“ koje se proširuje za dva nova članka, koju je tužitelj naveo kao novu publikaciju za izbor u zvanje redovitog profesora u trajnom zvanju 2010., premda se preko pedeset posto njezina sadržaja već vrednovalo u dva prethodna izbora (najprije u formi članka, a zatim u formi knjige istog naslova na hrvatskom jeziku). No, prema stavu Etičkog povjerenstva tuženika, najveća povreda tužitelja i

prof. dr. sc. Line Veljaka tiče se članka 10. st. 4. Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu jer su isti protiv prijavitelja podnijeli privatnu tužbu za kazneno djelo klevete Općinskom kaznenom суду u Zagrebu što smatraju flagrantnim kršenjem ne samo spomenutog članka, nego i izravnom ugrozom čl. 2. st. 1. same svrhe Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu kojim se „obvezuju sve sastavnice, tijela i zaposlenici Sveučilišta promicati vrijednosti specifične za sveučilišnu djelatnost u najširem smislu“. Tužba za kazneno djelo kao prijetnja svakome članu Sveučilišta koji se odvajači podnijeti prijavu za neetično postupanje relevantnim tijelima Sveučilišta i njegovih sastavnica predstavlja i kršenje čl. 12. st. 2. koji priječi uz nemiravanje kolega. Tužitelj je o svojoj tužbi obavijestio i Etički savjet Sveučilišta u Zagrebu koji na to nije reagirao kao oblik prijetnje, uz nemiravanja i zastrašivanja prijavitelja i opravdani povod da i sam Etički savjet pokrene postupak protiv takvog ponašanja. Sličnim se postupkom tužitelj poslužio i iste odredbe Etičkog kodeksa povrijedio i kada je na sastanak Povjerenstva poslao svojeg opunomoćenika koji nije član sveučilišne zajednice, i kada je nastavio pritiscima podnošenjem podneska opunomoćenika kojima se ponovno komentira procedura o kojoj nije pozvan suditi, jer o pitanjima korektnosti procedure može suditi samo Etički savjet Sveučilišta u Zagrebu. Etičko povjerenstvo tuženika je mišljenja da je riječ o krupnom i opetovanom kršenju spomenute svrhe i načela Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu koje je uključilo i neovlašten pritisak na članove Etičkog povjerenstva sastavnice. Stoga preporučuju razmatranje stegovne odgovornosti.

Iz Zapisnika s 11. redovite sjednice Fakultetskog vijeća tuženika od 19. rujna 2018. proizlazi da je dekanica tuženika obavijestila Fakultetsko vijeće o Mišljenju Etičkog povjerenstva tuženika te isto i pročitala. Profesor dr.sc. N. Ivić predložio je da Fakultetsko vijeće tuženika imenuje povjerenstvo koje će utvrditi o čemu se ustvari radi i početi postupak opoziva tužitelja s mjesta redovitog profesora. Profesorica dr.sc.L. Čale Feldman navela je da je dobila poziv od Ustavnog suda Republike Hrvatske da predala cijeli spis. Profesorica dr.sc. M. Tadinac je navela da sukladno čl. 37. ZZDVO-a treba formirati povjerenstvo koje bi konačno trebalo procijeniti u potpunosti znanstveni opus tužitelja na temelju kojeg je on izabran u razna zvanja. Dr. sc. Šporer podržao je prijedlog, a dekanica tuženika je navela da Vijeće može na sljedeću sjednicu uvrstiti točku o imenovanju povjerenstva. Zaključeno je da će se mišljenje dostaviti članovima Fakultetskog vijeća tuženika putem mailing liste.

U Pozivu dekanice od 3. listopada 2018. na sjednicu Fakultetskog vijeća tuženika od 10. listopada 2018. (list 97-99 spisa) dekanica je pod točkom 14. u dnevni red uvrstila „Imenovanje stručnoga povjerenstva za razmatranje i utvrđivanje valjanih razloga za oduzimanje znanstveno-nastavnog zvanja tužitelja“ 1. prof. emerita dr. sc. Nadežda Čačinović, 2. prof. u miru dr. sc. Neven Sesardić i 3. nasl. prof. dr. sc. Damir Barbarić, znan. savj. u trajnom zvanju (Institut za filozofiju, Zagreb).

Dana 9. listopada 2018. tužitelj je obavijestio prof. dr. sc. Damira Borasa, rektora Sveučilišta u Zagrebu, o montiranim procesima i drugim oblicima sustavnog zlostavljanja koje provodi dekanica tuženika (list 101-104 spisa), nakon čega je prof. dr. sc. Damir Boras dana 9. listopada 2018. dekanici tuženika izrekao Upozorenje (list 105 spisa) iz kojeg proizlazi da bi namjeravano imenovanje stručnog povjerenstva moglo predstavljati njezinu zloupotrebu ovlaštenja kao dekanice. Nakon navedenog upozorenja dekanica se očitovala 10. listopada 2018. i istaknula da je predmetna točka uvrštena u dnevni red na zahtjev članova Vijeća.

Uvidom u Zapisnik s 1. redovite sjednice Fakultetskog vijeća tuženika od 10. listopada 2018. utvrđeno je da je dekanica tuženika izvijestila Fakultetsko vijeće o Dopisu rektora Sveučilišta od 9. listopada 2018. te je tajnim izjašnjavanjem većine prisutnih članova donesena Odluka o imenovanju stručnog povjerenstva za razmatranje i utvrđivanje valjanih razloga za oduzimanje znanstveno-nastavnog zvanja tužitelja 1. prof. emerita dr. sc. Nadežda Čačinović, 2. prof. u miru dr. sc. Neven Sesardić i 3. nasl. prof. dr .sc. Damir Barbarić, znan. savj. u trajnom zvanju (Institut za filozofiju, Zagreb).

Dana 12. listopada 2018. rektor Sveučilišta u Zagrebu dekanici tuženika izrekao je Ponovljeno upozorenje (list 107 spisa).

Postupajući po pritužbi tužitelja od 23. listopada 2018. Povjerenik za zaštitu dostojarstva, izv. prof. dr. sc. Boris Olujić, dekanici tuženika dana 30. listopada 2018. izrekao je Upozorenje zbog izvršenog uz nemiravanja tužitelja (list 108-112 spisa).

Dana 2. studenog 2018. tužitelj je dekanici tuženika uputio e-mail s molbom za sklapanje Sporazumnog raskida Ugovora o radu te je dostavio i prijedlog sporazuma (list 129 spisa).

Odlukom od 5. studenog 2018. dekanica tuženika je smijenila Povjerenika za zaštitu dostojarstva (list 171 spisa), između ostalog, i zbog toga što je njezinim kažnjavanjem prekoračio svoje ovlasti i pogrešno interpretirao smisao Sporazuma o postupku i mjerama za zaštitu dostojarstva radnika od 12. travnja 2017. Ujedno je od Fakultetskog vijeća tuženika zatražila očitovanje ima li još uvijek njihovu podršku i stavila je mandat na provjeru Vijeću.

Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske od 8. studenog 2018. (list 83-96 spisa) usvojena je tužba tužitelja i ukinuto Mišljenje Etičkog povjerenstva tuženika te je predmet vraćen Etičkom povjerenstvu tuženika na ponovni postupak. Iz navedene odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske proizlazi da je obrazloženje osporenog Mišljenja Etičkog povjerenstva glede povrede čl. 17. Etičkog kodeksa Sveučilišta arbitarno; da su tužitelju stavljene na teret i kršenje čl. 10. st. 4. i čl. 12. st. 2. Etičkog kodeksa Sveučilišta koje povrede prijavitelji nisu niti naveli u svojim prijavama, da Etičko povjerenstvo tuženika nije odlučilo o kršenju ostalih članaka Etičkog kodeksa Sveučilišta i da tuženik Ustavnom sudu Republike Hrvatske nije dostavio svu traženu dokumentaciju. Ustavni sud Republike Hrvatske je Dopisom od 17. rujna 2018. od Etičkog povjerenstva tuženika zatražio dostavu cjelokupnog spisa. Budući da Etičko povjerenstvo nije postupilo po zahtjevu i ispunilo svoju obvezu iz čl. 70. Ustavnog zakona, sud je od Dopisom od 4. listopada 2018. tuženika jasno upozorio da je tijelo koje je donijelo osporeni akt dužno Ustavnom sudu dostaviti sve spise koji se odnose na predmet ustavne tužbe te je nadležno tijelo ponovno pozvao da dostavi cjelokupni spis. Tuženik je Dopisom od 15. listopada 2018. dostavio kopije pojedinih dokumenata, pa Ustavnom sudu Republike Hrvatske nije preostalo drugo nego svoju ocjenu o osnovanosti navoda ustavne tužbe donijeti na temelju dokumentacije koja mu je dostavljena. Ustavni sud Republike Hrvatske zaključio je da u slučaju podnošenja privatne tužbe tužitelja nije bila riječ o „neslaganju pri tumačenju načela etičkog kodeksa“, nego o prijavi podnositelja dostavljenoj na adresu 13 tijela i institucija, uključivo i resornom ministarstvu, u kojoj se tužitelju izravno imputira ozbiljna znanstvena prijevara, iznošenje lažnih podataka i namjerno lažno prikazivanje znanstvenih rezultata i publikacija s ciljem obmanjivanja znanstvene zajednice i tijela nadležnih za provedbu izbora u zvanje, a radi omogućavanja tužitelju nezasluženog znanstvenog napredovanja. Člankom 4. Etičkog kodeksa Sveučilišta kao jedno od

temeljnih načela propisano je načelo mirnog uživanja prava koje obvezuje Sveučilište da svakom članu sveučilišne zajednice mora osigurati uživanje svih ljudskih prava koja se ostvaruje unutar sveučilišne zajednice te poštovanje prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske i zakonima Republike Hrvatske. Etički kodeks Sveučilišta ne zabranjuje vođenje građanskih, kaznenih i drugih postupaka radi zaštite osobnih sloboda i prava čovjeka. Iz obrazloženja osporenog Mišljenja ne proizlaze relevantni i dostačni razlozi zbog kojih je Etičko povjerenstvo tuženika ocijenilo da bi ograničenje prava tužitelja da pokrene i vodi kazneni postupak radi zaštite svoje časti ili ugleda bilo razmjerno cilju Sveučilišta i u mjeri koja je potrebna radi zaštite cilja koji se ograničenjem želio postići. Nadalje, nije razvidno na temelju koje odredbe Etičkog kodeksa Sveučilišta ili nekog drugog općeg akta Sveučilišta ili tuženika tužitelju ne bi bilo dopušteno da se podnescima očituje o tijeku postupka pred Etičkim povjerenstvom tuženika, kao i da ističe prigovore u pogledu uskrate prava na zastupanje. Također, tužitelju je Etičko povjerenstvo tuženika u postupku propustilo osigurati ostvarivanje načela jednakosti i pravednosti. Ustavni sud Republike Hrvatske ocijenio je da postupak pred Etičkim povjerenstvom tuženika nije bio vođen na način da je tužitelju osigurao pravično suđenje i da su mu povrijedena prava zajamčena čl. 29. st. 1., čl. 18. st. 1. (pravo na žalbu), čl. 19. st. 2. (kontrola zakonitosti pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koja imaju javne ovlasti) i čl. 35. (pravo na zaštitu časti i ugleda) Ustava Republike Hrvatske. Tužitelj je redoviti profesor tuženika, prorektor Sveučilišta u Zagrebu i član sveučilišne i akademske zajednice. Javno objavljenim osporenim Mišljenjem tužitelj je prikazan kao osoba koja se nečasno ponašala, počinila prijevaru u znanosti i prijetila svojim kolegama i članovim Etičkog povjerenstva, slijedom čega mu je povrijeđeno ustavno pravo iz čl. 35. Ustava Republike Hrvatske. Ustavni sud Republike Hrvatske ne dovodi u pitanje pravo etičkih povjerenstava da radi ostvarenja bitne svrhe etičkog kodeksa sukladno svom propisanom djelokrugu procesuiraju konkretna kršenja pravila i načela profesionalne etike, ali ističe da takvi postupci nisu i ne mogu biti izvan dosega načela vladavine prava i njemu inherentnih postupovnih pravila i pravnih standarda.

Nakon donošenja Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske od 8. studenog 2018. Odsjek za filozofiju tuženika 12. studenog 2018. podnio je Prijedlog Fakultetskom vijeću tuženika (list 191-192 spisa) da se u dnevni red sjednice Fakultetskog vijeća od 21. studenog 2018. uvrsti točka „Odluka o opozivanju odluke koju je Fakultetsko vijeće tuženika donijelo na sjednici 10. listopada 2018. pod nazivom „14. Imenovanje stručnoga povjerenstva za razmatranje i utvrđivanje valjanih razloga za oduzimanje znanstveno-nastavnog zvanja tužitelju: 1. prof. emerita dr. sc. Nadežda Čačinović, 2. prof. u miru dr. sc. Neven Sesardić i 3. nasl. prof. dr. sc. Damir Barbarić, znan. savj. u trajnom zvanju (Institut za filozofiju, Zagreb).“

Etički savjet Sveučilišta u Zagrebu dana 12. studenog 2018. dekanici tuženika i predsjednici Etičkog povjerenstva prof. dr. sc. Ladi Čale Feldman dostavio je Odgovor (list 193-195 spisa) o Mišljenju o sukladnosti postupanja tužitelja, prof. dr. sc. Line Veljaka i prof. dr. sc. Branka Despota s načelima i pravilima Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu. Etički savjet Sveučilišta u Zagrebu ne vidi razlog zašto je postupak ponovno pokrenut. Etičko povjerenstvo tuženika se u predmetnom Mišljenju nije očitovalo o svim točkama zahtjeva, dok za proširenje nedostaju razlog i obrazloženje. Nadalje, Mišljenje Etičkog povjerenstva tuženika ne sadrži sve obvezne elemente iz čl. 35. st. 4. Etičkog kodeksa Sveučilišta. Implikacije da se tužba kao regularni pravni alat smatra prijetnjom nisu prihvatljive i ocijenjene su protivno odredbama čl. 2. st. 4. i 5. Etičkog kodeksa Sveučilišta. Preporuku Etičkog povjerenstva tuženika o razmatranju stegovne odgovornosti Etički savjet Sveučilišta u Zagrebu smatra potpuno neprimjernom i

protivno navedenim odredbama Etičkog kodeksa Sveučilišta. Stoga Etički savjet Sveučilišta u Zagrebu ne može prihvati dostavljeno Mišljenje na znanje i daje prijedlog da se mišljenje donese sukladno točkama zahtjeva i iznesenim primjedbama.

Dana 14. studenog 2018. rektor Sveučilišta u Zagrebu donio je Odluku o obustavi izvršenja Odluke o smjeni povjerenika (list 172-174 spisa).

Tužitelj je dana 15. studenog 2018. podnio tužbu u ovoj pravnoj stvari.

Tužitelju je radni odnos kod tuženika prestao na temelju Sporazuma o prestanku ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 7. studenog 2018. dana 15. studenog 2018.

Dijelovi iskaza tužitelja i dekanice tuženika koji se odnose na kronologiju predmetnih događaja sud ocjenjuje istinitim, jer su isti o bitnom iskazivali podudarno i sukladno materijalnim dokazima u spisu. Zaključci tužitelja i dekanice tuženika o pravilnostima njihovog postupanja nisu posebno cijenjeni, jer navedeno predstavlja pravno pitanje o kojem odlučuje sud.

Senat Sveučilišta u Zagrebu je Odlukom od 11. prosinca 2018. (list 175 spisa) potvrdio Odluku rektora Sveučilišta u Zagrebu od 14. studenog 2018.

Tužitelj je 21. prosinca 2018. Povjereniku za zaštitu dostojanstva podnio novu Pritužbu na dekanicu tuženika zbog uz nemiravanja te je isti dekanici tuženika dana 4. siječnja 2019. izrekao Ponovljeno upozorenje zbog nastavka uz nemiravanja tužitelja (list 176-182 spisa).

Upozorenjem rektora Sveučilišta u Zagrebu od 22. siječnja 2019. (list 183-185 spisa) dekanica tuženika upozorena je na nezakonitost i protustatutarnost postupanja te je ponovno upozorena na uz nemiravanje tužitelja. Iz navedenog upozorenja proizlazi da, iako je Odsjek za filozofiju tuženika predložio da se opozove Odluka Fakultetskog vijeća tuženika o imenovanju stručnog povjerenstva, na sjednici 21. studenog 2018. dekanica tuženika iznijela je daljnje konstatacije i paušalne argumente kojima opravdava nastavak vođenja postupka. Nadalje, u dnevni red sjednice Fakultetskog vijeća tuženika od 23. siječnja 2019. dekanica tuženika je predložila kao toč. 18. „Izvještaj stručnog povjerenstva za razmatranje i utvrđivanje valjanih razloga za oduzimanje znanstveno-nastavnog zvanja tužitelju“. Stoga je pozvana bez odgode ukloniti toč. 18. s dnevnog reda predstojeće sjednice Fakultetskog vijeća tuženika i obustaviti protupropisni postupak oduzimanja zvanja tužitelju.

Uvidom u Odluku Matičnog odbora od 21. lipnja 2019. utvrđeno je da Matični odbor ne potvrđuje Mišljenje i ne prihvata Prijedlog tuženika da se oduzme znanstveno zvanje tužitelju zbog sadržajnih i formalnih razloga propisanih člankom 35. st. 7. ZZDVO-a. Matični odbor u navedenoj odluci, između ostalog, navodi da je evidentno da Fakultetsko vijeće tuženika, kao stručno vijeće ovlaštene znanstvene organizacije, nije donijelo Mišljenje ni utvrdilo Prijedlog tuženika od 15. veljače 2019. Osim forme, postoji i sadržajni raskorak između prijedloga Stručnog povjerenstva tuženika i Prijedloga tuženika od 15. veljače 2019., koji potpisuje dekanica, da se tužitelju oduzme nespecificirano znanstveno zvanje. Na sjednici 21. lipnja 2019. Matični odbor je utvrđio da je tuženik odbio dostaviti zatraženu dokumentaciju te je Matični odbor zaključio da se ne može smatrati utvrđenim da je netko i tko bi to bio odgovarajućom primjenom čl. 35. st. 1. ZZDVO-a podnio zahtjev za pokretanje postupka oduzimanja

znanstvenog zvanja ovlaštenoj znanstvenoj organizaciji sa sumnjama i dokazima o neispunjavanju uvjeta za izbor, za koje bi točno zvanje bio pokrenut postupak oduzimanja, da postoji sumnja u nepravilan sastav stručnog povjerenstva i da tuženik ne ispunjava zakonske pretpostavke za zadržavanje ovlasti za provedbu dijela postupka izbora u znanstveno zvanje.

Sukladno čl. 134. st. 1. ZR-a postupak i mjere zaštite dostojanstva od uznemiravanja i spolnog uznemiravanja uređuju se posebnim zakonom, kolektivnim ugovorom, sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca ili pravilnikom o radu. Poslodavac koji zapošljava najmanje dvadeset radnika dužan je imenovati osobu koja je osim njega ovlaštena primati i rješavati pritužbe vezane uz zaštitu dostojanstva.

Postupak i mjere zaštite dostojanstva od uznemiravanja i spolnog uznemiravanja kod tuženika su propisani Sporazumom o postupku i mjerama za zaštitu dostojanstva od 12. travnja 2017.

Tužitelj je sukladno Sporazumu o postupku i mjerama za zaštitu dostojanstva od 12. travnja 2017. Povjereniku za zaštitu dostojanstva dana 23. listopada 2018. podnio Pritužbu vezanu uz zaštitu dostojanstva, nakon čega je Povjerenik za zaštitu dostojanstva proveo postupak, utvrdio da je dekanica tuženika uznemiravala tužitelja, istoj izrekao Upozorenje te preporučio obustavu postupka za oduzimanjem zvanja tužitelja. Nakon što dekanica tuženika nije postupila po navedenom Upozorenju, tužitelj je opravdano zaključio da mu tuženik kao poslodavac neće pružiti zaštitu predviđenu Sporazumom o postupku i mjerama za zaštitu dostojanstva od 12. travnja 2017., slijedom čega je podnošenjem tužbe u ovom postupku iskoristio svoje pravo na zaštitu prava dostojanstva na radu koje mu pruža ZR.

Predmet ovog spora nije ocjena pravilnosti postupanja povjerenika za zaštitu dostojanstva, niti ocjena pravilnosti postupanja dekanice tuženika sukladno Sporazumu o postupku i mjerama za zaštitu dostojanstva od 12. travnja 2017., već uznemiravanje tužitelja od strane dekanice tuženika o kojem pitanju odlučuje sud. Stoga iskazi stranaka i sadržaj spornih upozorenja u tom dijelu nisu posebno ni cijenjeni.

Zlostavljanje (uznemiravanje) koje se podvodi pod pojam mobinga predstavlja fizičko ili psihičko zlostavljanje na radnom mjestu bez obzira na diskriminacijsku osnovu. Mobing je oblik ponašanja na radnom mjestu kojim jedna osoba ili grupa ljudi sustavno fizički ili psihički zlostavlja i ponižava drugu osobu s ciljem ugrožavanja njezinog ugleda, časti, ljudskog dostojanstva i integriteta, te često dovodi do uklanjanja s njegova područja djelovanja. Sustavnost znači da mobing sadržava razrađen plan s ciljem eliminacije zlostavljane osobe iz radne sredine. Kada se utvrdi da je došlo do takvog zlostavljanja (uznemiravanja) na radnom mjestu, te ukoliko težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, radnik ima pravo na naknadu štete zbog povrede prava iz radnog odnosa sukladno odredbi čl. 111. st. 1. i 2. ZR-a.

Člankom 7. st. 5. Zakona o radu ("Narodne novine", broj: 93/14. i 127/17., dalje u tekstu: ZR-a) poslodavac je dužan zaštititi dostojanstvo radnika za vrijeme obavljanja posla od postupanja nadređenih, suradnika i osoba s kojima radnik redovito dolazi u doticaj u obavljanju svojih poslova, ako je takvo postupanje neželjeno i u suprotnosti s posebnim zakonom.

U odnosu na iznošenje tvrdnji o tužitelju u medijima

Uvidom u članak novinara Duje Kovačevića objavljen na portalu Srednja.hr pod naslovom „(EKSCLUZIVNO) Filozofski potvrdio: Čović za bioetiku dobio 250.000 kn od Sveučilišta, a još nigdje izvješća o provedbi i završetku projekta“ utvrđeno je da je u istom članku navedeno da su od dekanice tuženika dobili potvrdu da se od siječnja 2012. do lipnja 2013. provodio predmetni projekt pod vodstvom tužitelja. U odgovoru dekanice stoji da je u 2012. tuženiku doznačeno 100.000 kuna za aktivnosti navedenog projekta, a 2013. 150.000 kuna. Do kraja godine utrošeno je ukupno 245.870,23 kuna. U članku se navodi da dekanica kaže kako u arhivi Filozofskog fakulteta nisu pronašli odgovarajući izvještaj o provođenju projekta. Dekanica je potvrdila da na Fakultetu nikada nije predložen niti je prošao kroz formalnu proceduru program doktorskog studija integrativne bioetike.

Sukladno čl. 63. st. 3. Zakona o znanosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“, broj: 123/03., 198/03., 105/04., 174/04., 46/07., 63/11., 94/13., 139/13. i 131/17., dalje u tekstu: ZZDVO-a) dekan predstavlja i zastupa fakultet ili umjetničku akademiju i ima prava i obveze sukladno statutu sveučilišta i statutu fakulteta ili umjetničke akademije. Dekan je odgovoran za zakonitost, provedbu statuta i odluka sveučilišnih tijela na fakultetu ili umjetničkoj akademiji (čl. 63. st. 4. ZZDVO-a).

U pravu je tužnik kada tvrdi kako su podaci koji su zanimali novinara Duju Kovačevića podaci koji trebaju biti javno dostupni i kako je dekanica tuženika iste bila dužna dati na uvid javnosti.

Obveza dekana na predstavljanje i zastupanje tuženika predviđena čl. 63. st. 3. ZZDVO-a uključuje obvezu dekana na pravilno i potpuno izvještavanje novinara o postavljenim pitanjima.

Novinar Duje Kovačević je od dekanice tuženika zahtjevao „troškovnik i cijelokupno računovodstvo vezano uz projekt integrativne bioetike za koji je 2011. dodijeljeno 250.000 kuna i završno izvješće koje potvrđuje dovršetak projekta“, dok od dekanice tuženika nije zahtjevao informacije o statusu doktorskog studija integrativne bioetike. Kada se dekanica tuženika novinara odlučila informirati o statusu predmetnog studija ista je sukladno obvezi iz čl. 63. st. 3. ZZDVO-a, osim od Ureda za poslijediplomske studije, i od drugih službi i tijela tuženika trebala zatražiti informacije, slijedom čega je novinara trebala upoznati i sa sadržajem Zapisnika s 8. redovne sjednice Fakultetskog vijeća tuženika od 23. svibnja 2013. (list 26. spisa) na kojoj je Fakultetsko vijeće jednoglasno donijelo odluku o osnivanju Centra za integrativnu bioetiku (u sklopu projekta Fonda za razvoj Sveučilišta u Zagrebu) te je prihvaćen prijedlog i pokrenut doktorski studij integrativne bioetike (u sklopu projekta Fonda za razvoj Sveučilišta u Zagrebu).

Dekanica tuženika je e-mailom novinara bila upoznata o temi članka, odnosno bila je upoznata da novinara zanima opravdanje 250.000 kuna koji je Fond za razvoj Sveučilišta na ime odobrenog projekta doznačio tuženiku, slijedom čega je, a nakon što je utvrdila da se završno izvješće ne nalazi u arhivi tuženika, bila u obvezi poduzeti i neke druge radnje kako bi javnost bila upoznata sa svim okolnostima vezanim uz predaju završnog izvješća. Dodatne radnje koje bi u konkretnom slučaju poduzeo savjestan dekan uključuju bar provjeru u urudžbenom uredu kao mjestu na kojem se predaje sva dokumentacija tuženiku, a što je dekanica tuženika i potvrdila u svom iskazu. To posebno stoga što takva provjera ne uključuje nikakav prekomjerni teret koje bi

ju kao dekanicu onemogućile u obavljanju ostalih poslova. Da dekanica tuženika nije trebala uložiti dodatan trud za provjeru u urudžbenom uredu proizlazi i iz iskaza tužitelja koji je naveo da je do tih podataka došao u 30 sekundi.

Kraj navedenog, dekan s namjerom potpunog i adekvatnog izvještavanja javnosti o traženim podacima prvo bi se obratio osobi na koju se odnosi predmetni članak, pa se tako i dekanica tuženika trebala obratiti tužitelju pod logičnom pretpostavkom da on kao voditelj projekta raspolaze svim relevantnim informacijama i podacima, a što nije učinila. Činjenica što tužitelj i dekanica tuženika ranije kao kolege nisu komunicirali ne oslobađa dekanicu tuženika navedene obveze.

Člankom 12. st. 2. Pravilnika Fonda za razvoj Sveučilišta u Zagrebu od 16. prosinca 2008. (objavljen na <http://www.unizg.hr>) propisano je da se za odobrene projekte Sveučilišta sklapa ugovor o dodjeli sredstava s korisnicima sredstava Fonda. Sredstva za odobrene projekte u pravilu se doznačuju sastavnicom na žiro-račun naveden u ugovoru (čl. 12. st. 3.), dok se ugovorom o dodjeli sredstava s korisnicima sredstava Fonda utvrđuju obveze voditelja projekta, projektnog tima i sastavnice Sveučilišta u vezi s provođenjem projekta (čl. 12. st. 4.).

Sukladno čl. 13. st. 1. Pravilnika Fonda za razvoj Sveučilišta u Zagrebu od 16. prosinca 2008. provjera uspješnosti rada na projektu provodi se kroz periodične izvještaje korisnika sredstava Fonda u kojem je voditelj projekta dužan izvjestiti o ostvarenju prijedloga plana rada na projektu iz natječajne prijave. Periodično izvješće podnosi se u rokovima utvrđenim Ugovorom iz stavka 2. Provjera uspješnosti provodi u pravilu povjerenstvo koje je pregledavalo natječajnu prijavu te predlaže Odboru Fonda da donese odluku hoće li nastaviti financiranje prema ugovoru ili će ga smanjiti ili potpuno ukinuti (čl. 13. st. 2.). Po završetku projekta dostavlja se završno izvješće (čl. 13. st. 3.). Oblik i sadržaj periodičnog i završnog izvješća određuje Odbor Fonda. Periodično i završno izvješće sastoje se iz dva dijela: kvalitativnog i finansijskog. Finansijskom dijelu izvješća prilaže se kompletna računovodstvena dokumentacija (čl. 13. st. 4.).

Člankom 13. st. 5. Pravilnika Fonda za razvoj Sveučilišta u Zagrebu od 16. prosinca 2008. propisano je da ako korisnici sredstava Fonda ne dostave periodično ili završno izvješće u rokovima utvrđenim Ugovorom, nemajenski troše sredstva Fonda, svojom krivnjom ne završe projekt u ugovorenom roku ili ga uopće ne završe, Odbor Fonda ima pravo obustaviti doznačivanja sredstava po Ugovoru (ukoliko se sredstva doznačuju u ratama) ili će tražiti povrat sredstava u Fond.

U pravu je tuženik kada tvrdi da dekanica novinaru nije sugerirala povredu predmetnog pravilnika, međutim, dekanica tuženika je bila upoznata o čemu novinar piše, pa je tako na temelju čl. 13. st. 5. Pravilnika Fonda za razvoj Sveučilišta od 16. prosinca 2008. trebala zaključiti da je završno izvješće predano, jer bi u suprotnom Fond za razvoj Sveučilišta obustavio doznačavanje sredstava tuženiku ili tražio povrat sredstva u Fond, a što nije učinjeno. Pritom, nije od utjecaja činjenica što se radilo o projektu koji je odobren i za koji su sredstva utrošena prije njezinog mandata, jer se radilo o projektu na temelju kojeg je tuženik 2014. dobio znanstveni centar izvrsnosti, a što među strankama nije sporno.

Imajući u vidu e-mail novinara kojim je dekanicu tuženika izvijestio o čemu će pisati, dekanica tuženika je izvještavanju novinara trebala postupiti s dužnom pažnjom vodeći računa kako o ugledu tuženika, tako i ugledu tužitelja kao zaposlenika tuženika.

Dekanica tuženika, zbog svih prethodno iznesenih razloga, izvještavanju novinara portala Srednja.hr nije postupila savjesno i nije upotrijebila dužnu pažnju koja se od nje kao dekanice tuženika očekuje kada u javnim istupima sukladno čl. 63. st. 3. ZZDVO-a predstavlja tuženika.

Zbog navedenog postupanja dekanice tuženika na portalu Srednja.hr objavljen je članak novinara Duje Kovačevića u kojem je tužitelj prikazan kao osoba koja je od Sveučilišta u Zagrebu na ime projekta dobila iznos od 250.000 kuna, a potrošnju kojih sredstava nije opravdao, navodeći kako se ne zna što je s novcem i kako isti kao voditelj znanstvenog centra izvrsnosti nije ispunio svoje obvezе propisane Pravilnikom Fonda za razvoj Sveučilišta u Zagrebu.

U odnosu na pokretanje i provođenje postupka pred Etičkim povjerenstvom tuženika protiv tužitelja

Sukladno čl. 33. st. 1. Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu od 15. svibnja 2007. (dalje u tekstu: Etički kodeks Sveučilišta) postupak pred etičkim povjerenstvom sastavnice pokreće se zahtjevom za davanje mišljenja o sukladnosti određenog djelovanja ili ponašanja s načelima i pravilima Etičkog kodeksa.

Zahtjev za davanjem mišljenja podnosi dekan sastavnice ili rektor Sveučilišta po vlastitoj inicijativi ili na prijedlog drugih tijela ili članova sveučilišne zajednice. Zahtjev se podnosi predsjedniku nadležnog etičkog povjerenstva ili, ako nadležno etičko povjerenstvo nije osnovano, Etičkom savjetu (čl. 33. st. 2. Etičkog kodeksa Sveučilišta).

Člankom 33. st. 5. Etičkog kodeksa Sveučilišta propisano je da zahtjev za davanjem mišljenja mora biti određen, i mora točno i precizno opisati načelno pitanje o kojem je riječ i /ili konkretne okolnosti slučaja i djelovanje odnosno ponašanje za sukladnost kojih se s načelima i pravilima Etičkog kodeksa traži mišljenje, te se sukladno čl. 33. st. 7. mora dostaviti i Etičkom savjetu, ako mu nije izravno podnesen.

U svim postupcima koji se odnose na ostvarenje načela i pravila iz Etičkog kodeksa ili su u vezi s njima, članovima sveučilišne zajednice o pravima i interesima kojih je riječ treba osigurati mogućnost sudjelovanja u postupku, pravo da se izjasne o relevantnim navodima i iznesu svoje argumente drugim sudionicima koji se nalaze u istom ili usporedivom položaju (čl. 10. st. 3. Etičkog kodeksa Sveučilišta).

Prema Vodiču kroz rad tijela u etičkom postupku i primjerima dobre prakse Etičkog savjeta Sveučilišta u Zagrebu od 25. siječnja 2016. zahtjev za pokretanje postupka podnosi isključivo dekan sastavnice ili rektor po osobnoj inicijativi ili na prijedlog drugih članova i tijela akademske zajednice. Također, podnositelj zahtjeva treba obavijestiti drugu stranu u postupku da je pokrenut postupak o sukladnosti njegova postupanja s načelima i pravilima Etičkog kodeksa. Navedenim stranama se kasnije treba dostaviti mišljenje. Ako je u mišljenju utvrđeno da određeno ponašanje nije u skladu s načelima i pravilima Etičkog kodeksa, ono može sadržavati i stajalište na koji bi se način moglo izbjegći kršenje Etičkog kodeksa, kao i stajalište o mjerama

koje bi mogle pridonijeti da do takvih povreda ubuduće ne dolazi. Etičko povjerenstvo svoje mišljenje dostavlja isključivo podnositelju zahtjeva za pokretanje postupka, dakle dekanu ili rektoru, koji zaprimljeno mišljenje dostavlja svim zainteresiranim osobama kao i Etičkom savjetu, koji praćenjem i proučavanjem rada etičkih tijela stječe uvid u probleme, izazove i dobre i loše prakse pri vođenju etičkih postupaka, stoga je posebno skrenuta pozornost obveze dostavljanja mišljenja Etičkom savjetu koje je osnovano radi jedinstvenog tumačenja Etičkog kodeksa. Obveza je Etičkog savjeta pregledati i pročitati pristigla mišljenja etičkih povjerenstava na koji se način utvrđuje je li postupak proveden prema pravilima Etičkog kodeksa i je li mišljenje u skladu sa sveučilišnom etičkom praksom i tumačenjima Etičkog kodeksa. Etički savjet će zaključiti kako je postupak proveden u skladu sa odredbama Etičkog kodeksa i kako je mišljenje u skladu s praksom, ili da nije, u kojem slučaju će se obratiti etičkom povjerenstvu sastavnici za obrazloženje.

Iz citiranih odredbi Etičkog kodeksa Sveučilišta proizlazi da je dekanica tuženika po zaprimanju Molbe za pokretanjem odgovarajućeg postupka od 7. studenog 2017. trebala proučiti sadržava li ista molba sve elemente potrebne za sastavljanje zahtjeva za davanjem mišljenja sukladno čl. 33. st. 5. Etičkog kodeksa Sveučilišta, nakon čega je u pisanom obliku trebala sastaviti zahtjev i isti dostaviti Etičkom savjetu Sveučilišta u Zagrebu i Etičkom povjerenstvu tuženika.

Iako je bila upoznata sa odredbama Etičkog kodeksa Sveučilišta, dekanica nije sastavila zahtjev za davanjem mišljenja sukladno čl. 33. st. 5. Etičkog kodeksa Sveučilišta, već je usmeno odobrila pokretanje postupka protiv tužitelja pred Etičkim povjerenstvom tuženika. Nastavno, o pokretanju predmetnog postupka nije obavijestila Etički savjet Sveučilišta. Nadalje, dekanica tuženika sukladno Vodiču kroz rad tijela u etičkom postupku i primjerima dobre prakse Etičkog savjeta Sveučilišta u Zagrebu od 25. siječnja 2016. tužitelja kao drugu stranu u postupku nije obavijestila niti da je pokrenut postupak o sukladnosti njegova postupanja s načelima i pravilima Etičkog kodeksa Sveučilišta.

Tuženik prethodno opisanom postupanju dekanice tuženika pripisuje nepažnju, međutim, sud je mišljenja da se u konkretnom slučaju nije radilo o nepažnji, već o namjeri pokretanja postupka protiv tužitelja pred Etičkom povjerenstvom tuženika s ciljem oduzimanja njegovog znanstveno-nastavnog zvanja i s ciljem narušavanja ugleda, časti, imena i dostojanstva tužitelja.

Imajući u vidu:

-da se Molba dr. sc. Tomislava Bracanovića, dr. sc. Pavela Gregorića, dr. sc. Tomislava Janovića i dr. sc. Davora Pećnjaka od 7. studenog 2017. (list 34 spisa) odnosi na pokretanje odgovarajućeg postupka povodom „Prijava tužitelja, dr. sc. Line Veljaka i dr. sc. Branka Despota zbog neetičnog postupka iznošenja lažnih podataka o radovima tužitelja prilikom izbora tužitelja u zvanje redovitog profesora“ (2011) i "Dodatnog očitovanja uz Prijavu iz 2011.“ u kojoj se tvrdi da je tužitelj, između ostalog, prekršio čl. 17., 18. i 19. st. 5. Etičkog kodeksa Sveučilišta i čl. 10. Etičkog kodeksa tuženika;

- da je Prijava od 9. veljače 2011. podnesena Odboru za etiku u znanosti i visokom obrazovanju koji o istoj još nije odlučio;

- da je Prijava od 9. veljače 2011. dostavljena na znanje Etičkom povjerenstvu Sveučilišta, Etičkom povjerenstvu tuženika, Rektoru Sveučilišta u Zagrebu, Dekanu tuženika, Fakultetskom vijeću tuženika, Odsjeku za filozofiju tuženika, Nacionalnom vijeću za znanost, Područno

znanstvenom vijeću za humanističke znanosti, Matičnom odboru za polja filozofije i teologije, Predsjedniku Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, Upravnom odboru Hrvatskog filozofskog društva, Nadzornom odboru Hrvatskog filozofskog društva i ministru Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa;

- da je prof.dr.sc. Aleksi Bjeliš kao rektor Sveučilišta u Zagrebu donio Odluku o osnivanju Ad hoc etičkog povjerenstva Sveučilišta u Zagrebu koje je 4. travnja 2012. donijelo Mišljenje (list 32. spisa) u kojem je izneseno da se u dostavljenim predmetima ne radi o plagijatu ili njegovim pojavnim oblicima. Pitanje višestrukog objavljivanja rezultata znanstvenog istraživanja ne može se izjednačiti s plagijatom, a kao takav ne navodi se ni u Etičkom kodeksu Sveučilišta. Dvostruko objavljivanje smatraju neprihvatljivim, ukoliko je isto napravljeno suprotno pravilima struke. Radi li se u nekom konkretnom slučaju uistinu o višestrukom objavljivanju istoga znanstvenog rezultata može procijeniti jedino povjerenstvo odgovarajuće sastavnice Sveučilišta. U nekim slučajevima takvo objavljivanje je dopušteno, ali uz minimalan uvjet navođenja prethodne publikacije. Zbog nepoznavanja običaja struke, Povjerenstvo nije u mogućnosti procijeniti radi li se o dvostrukom objavljivanju koje bi odudaralo od uvriježene prakse u specifičnom području. Kod napredovanja u zvanje može se govoriti samo o tome udovoljava li pojedini kandidat zadanim kriterijima ili ne (što može procijeniti jedino stručno povjerenstvo). Zbog specifičnosti pitanja znanstvenog krivotvorenja Povjerenstvo u filozofiji ne nalazi mogućnosti za takvo krivotvorene;

- da je postupak pred etičkim povjerenstvom sastavnice sveučilišta u akademskoj zajednici postupak u kojem se odlučuje o povredi moralnih načela i načela profesionalne etike, pa i samo pokretanje postupka kako u akademskoj zajednici, tako i društvu općenito, dovodi u sumnu vjerodostojnost osobnog i profesionalnog integriteta prijavljenog člana akademske zajednice, zbog čega se pokretanju tog postupka treba pristupiti s dužnom pažnjom i poštivajući sva pravila akademske zajednice;

- da je dekanica tuženika sukladno čl. 2. Etičkog kodeksa tuženika dužna čuvati osobno i profesionalno dostojanstvo kolega;

- da je dekanica tuženika bila upoznata sa odredbama Etičkog kodeksa tuženika, slijedom čega joj nije mogla ostati nepoznata obveza sastavljanja zahtjeva za davanjem mišljenja i obavještavanja tužitelja o istoj;

za zaključiti je da je dekanica tuženika namjerno nije sastavila zahtjev za davanjem mišljenja sukladno čl. 33. st. 5. Etičkog kodeksa Sveučilišta i tužitelja obavijestila o pokretanju postupka sukladno Vodiču kroz rad tijela u etičkom postupku i primjerima dobre prakse Etičkog savjeta Sveučilišta u Zagrebu od 25. siječnja 2016., a sve s ciljem oduzimanja znanstveno-nastavnog zvanja tužitelju i s ciljem narušavanja njegovog ugleda, časti, imena i dostojanstva.

Za istaknuti je i da nepoznavanje propisa po kojima je bila dužna postupati ne oslobođa dekanicu tuženika odgovornosti za postupanje po istima.

Očuvanje ravnoteže između prava svakog člana akademske zajednice na prijavu možebitnog kršenja etičkih načela i prava na osobni i profesionalni integritet prijavljenog člana akademske zajednice, prema mišljenju ovog suda, očituje se u dodjeljivanju ovlaštenja pokretanja postupka pred etičkim povjerenstvom sastavnice isključivo dekanu i rektoru.

U tom smislu, i obveza dekana sastavnice za podnošenjem zahtjeva za davanjem mišljenja o sukladnosti određenog djelovanja ili ponašanja s načelima i pravilima Etičkog kodeksa

Sveučilišta iscrpljuje se u podnošenju samo onih zahtjeva koji udovoljavaju uvjetima iz čl. 33. st. 5. Etičkog kodeksa Sveučilišta.

Tužnik tijekom cijelog postupka upire na obvezu dekanice pokretanja postupka pred Etičkim povjerenstvom tuženika na temelju podnesene molbe, dok s druge strane ispušta iz vida obvezu obavještavanja tužitelja o pokretanju istog postupka i obvezu dostave zahtjeva za davanjem mišljenja o sukladnosti određenog djelovanja ili ponašanja s načelima i pravilima Etičkog kodeksa Sveučilišta Etičkom savjetu Sveučilišta.

U odnosu na ponovno pokretanje i provođenje postupka pred Etičkim povjerenstvom tuženika protiv tužitelja u svibnju 2018. i uvrštavanje točke o oduzimanju znanstveno-nastavnog zvanja tužitelja u dnevni red sjednice Fakultetskog vijeća tuženika od 10. listopada 2018.

Dekanica tuženika je i nakon što je utvrdila da su i ona i Etičko povjerenstvo tuženika postupili protivno odredbama Etičkog kodeksa Sveučilišta, Etičkog kodeksa tuženika i Vodiča kroz rad tijela u etičkom postupku i primjerima dobre prakse Etičkog savjeta Sveučilišta u Zagrebu od 25. siječnja 2016. nastavila postupati protivno propisima, pa tako Mišljenje Etičkog povjerenstva od 9. srpnja 2018. nije dostavila tužitelju i Etičkom savjetu Sveučilišta u Zagrebu.

Sud posebno otegtonom cijeni činjenicu da se dekanica tuženika i nakon utvrđenih nepravilnosti te pravnih i akademskih nedoumica nije obratila Etičkom savjetu Sveučilišta u Zagrebu, kao tijelu koje je prema Etičkom kodeksu Sveučilišta ovlašteno na utvrđenje je li postupak proveden prema pravilima Etičkog kodeksa Sveučilišta i je li mišljenje u skladu sa sveučilišnom etičkom praksom i tumačenjima Etičkog kodeksa Sveučilišta.

Opisano višekratno protupropisno postupanje dekanice tuženika ukazuje na ustrajnost u kršenju prava dostojanstva tužitelja kao radnika, a što proizlazi i iz ponovnog pokretanja postupka protiv tužitelja Zahtjevom protiv tužitelja pred novoimenovanim Etičkim povjerenstvom tuženika Zahtjevom od 30. travnja 2018.

Iz Mišljenja Etičkog povjerenstva od 9. srpnja 2018. proizlazi da je tužitelju stavljeno na teret postupanje nakon donošenja Etičkog kodeksa Sveučilišta, protivno čl. 17., čl. 10. st. 4. i čl. 12. st. 2. Etičkog kodeksa Sveučilišta. Etičko povjerenstvo tuženika je mišljenja da je riječ o krupnom i opetovanom kršenju spomenute svrhe i načela Etičkog kodeksa Sveučilišta koje je uključilo i neovlašten pritisak na članove Etičkog povjerenstva sastavnice. Stoga preporučuju razmatranje stegovne odgovornosti. Etičko povjerenstvo tuženika ne može se očitovati o povredi etičnosti u postupku izbora u zvanje iz 2005. niti povredom pojedinih članaka postojećeg Etičkog kodeksa Sveučilišta teretiti tužitelja u zvanje redovitog profesora.

Sukladno čl. 35. st. 1. ZZDVO-a zahtjev za izbor u znanstveno zvanje podnosi se ovlaštenoj znanstvenoj organizaciji zajedno s dokazima o ispunjavanju uvjeta za izbor u određeno zvanje. Ovlaštena znanstvena organizacija najkasnije u roku od trideset dana od primjeka zahtjeva za izbor u znanstveno zvanje imenuje stručno povjerenstvo (čl. 35. st. 2 ZZDVO-a). Stručno povjerenstvo ocjenjuje jesu li ispunjeni uvjeti za izbor te predlaže da se pristupnik izabere ili ne izabere u znanstveno zvanje. Stručno povjerenstvo svoje izvješće podnosi, u pravilu, u roku od 30 dana od imenovanja (čl. 35. st. 3. ZZDVO-a). Na temelju izvješća stručnog povjerenstva i odluke stručnog tijela iz čl. 34. st. 3. ovlaštena znanstvena

organizacija u roku od 30 dana daje mišljenje i prijedlog odgovarajućem matičnom odboru (čl. 35. st. 4. ZZDVO-a). Matični odbor u roku od 60 dana potvrđuje ili ne potvrđuje mišljenje i prijedlog ovlaštene znanstvene organizacije (čl. 35. st. 6. ZZDVO-a). Odluka Matičnog odbora je izvršna i predstavlja upravni akt (čl. 35. st. 9. ZZDVO-a).

Člankom 37. st. 2. ZZDVO-a propisano je da se znanstveno zvanje može oduzeti: 1) ako se pojave činjenice i dokazi iz kojih proizlazi da u trenutku izbora u znanstveno zvanje pristupnik nije ispunjavao propisane uvjete za izbor, 2) ako se utvrdi da znanstveni radovi na temelju kojih je znanstvenik izabran u znanstveno zvanje predstavljaju plagijat ili da su istraživanja na kojima se temelje krivotvorena te 3) u slučajevima teških povreda etičkog kodeksa. Postupak oduzimanja zvanja može pokrenuti znanstvena organizacija, matični odbor, područno vijeće, Nacionalno vijeće za znanost ili Odbor za etiku. Postupak oduzimanja znanstvenog zvanja provodi se odgovarajućom primjenom čl. 35. (čl. 37. st. 3. ZZDVO-a). Postupak oduzimanja znanstvenog zvanja provodi odgovarajući matični odbor u roku najviše 120 dana od dana pokretanja postupka (čl. 37. st. 4. ZZDVO-a).

Prema čl. 21. st. 2. Statuta tuženika dekan ima ovlast upravljanja akademskom i poslovnom funkcijom tuženika. Sukladno čl. 22. toč. 3. Statuta tuženika dekan predsjedava Fakultetskom vijeću i predlaže dnevni red sjednica Fakultetskog vijeća. Dekan provodi odluke Fakultetskog vijeća (čl. 22. toč. 3. Statuta tuženika).

Dekanica tuženika iskazala je da je njezina dužnost bila provoditi postupke u skladu sa zakonom i provoditi odluke Etičkog povjerenstva tuženika i Fakultetskog vijeća tuženika. Navela je da su ona i Fakultetsko vijeće cijelo vrijeme postupali po pravilima i niti u jednom trenutku nisu imali namjeru naškoditi tužitelju. Točka o oduzimanju zvanja tužitelju je bila formulirana onako kako ZZDVO-a kaže. Ne sjeća se da je ikada uprava tuženika predložila članove stručnog povjerenstva za izbor u zvanje, već to uobičajeno čini odsjek, dok odluku donosi Fakultetsko vijeće koje može promijeniti sve članove.

S obzirom da je Etičko povjerenstvo tuženika u svom Mišljenju od 9. srpnja 2018. navelo da se ne može očitovati o povredi etičnosti u postupku izbora u zvanje iz 2005. niti povredom pojedinih članaka postojećeg Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu teretiti tužitelja u zvanje redovitog profesora, da u konkretnom slučaju nije u smislu čl. 33. i 35. st. 1. ZZDVO-a postojao zahtjev za oduzimanje određenog znanstvenog zvanja zajedno s dokazima za oduzimanje tog zvanja, niti je u smislu čl. 37. st. 3. ZZDVO-a pokrenut postupak oduzimanja zvanja koji može pokrenuti znanstvena organizacija, matični odbor, područno vijeće, Nacionalno vijeće za znanost ili Odbor za etiku, razvidno je da je dekanica uvrštavanjem točke 14. „Imenovanje stručnoga povjerenstva za razmatranje i utvrđivanje valjanih razloga za oduzimanje znanstveno-nastavnog zvanja tužitelja“ 1. prof. emerita dr. sc. Nadežda Čačinović, 2. prof. u miru dr .sc. Neven Sesardić i 3. nasl. prof. dr. sc. Damir Barbarić, znan. savj. u trajnom zvanju (Institut za filozofiju, Zagreb) u dnevni red sjednice Fakultetskog vijeća tuženika 10. listopada 2018. postupila protivno prethodno citiranim odredbama ZZDVO-a, čime je prejudicirala da je postupak oduzimanja znanstveno-nastavnog zvanja tužitelju već započeo.

Dekanica je sukladno Statutu tuženika dužna provoditi zakonite odluke Fakultetskog vijeća tuženika i nije dužna po prijedlogu nekoliko članova Fakultetskog vijeća određivati dnevni red sjednica Fakultetskog vijeća.

Slijedom navedenog, i uvrštavanje točke 14. „Imenovanje stručnoga povjerenstva za razmatranje i utvrđivanje valjanih razloga za oduzimanje znanstveno-nastavnog zvanja tužitelja“ 1. prof. emerita dr. sc. Nadežda Čačinović, 2. prof. u miru dr .sc. Neven Sesardić i 3. nasl. prof. dr. sc. Damir Barbarić, znan. savj. u trajnom zvanju (Institut za filozofiju, Zagreb) u dnevni red sjednice Fakultetskog vijeća tuženika 10. listopada 2018. ukazuje na sustavno i kontinuirano uzinemiravanja tužitelja s ciljem oduzimanja njegovog znanstveno-nastavnog zvanja i eliminacije s radnog mjesta. To posebno stoga što je dekanicu tuženika dan prije održavanja navedene sjednice rektor Sveučilišta u Zagrebu, kojem sukladno Statutu tuženika odgovara za rad, upozorio (list 105 spisa) na predmetnu nezakonitost.

Ustrajnost i namjera dekanice tuženika u uzinemiravanju tužitelja proizlazi iz činjenice da dekanica tuženika i nakon donošenja Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske od 8. studenog 2018. (kojom je ukinuto osporeno Mišljenje), Prijedloga Odsjeka za filozofiju tuženika od 12. studenog 2018. da se opozove Odluka o imenovanju Stručnog povjerenstva i Odgovora Etičkog savjeta Sveučilišta u Zagrebu od 12. studenog 2018. (u kojem se ističe da se ne vidi razlog za ponovno pokretanje stegovnog postupka protiv tužitelja i da je preporuka o razmatranju stegovne odgovornosti tužitelja potpuno neprimjerena, slijedom čega ne prihvata sporno Mišljenje) nije poduzela adekvatne mjere kojima bi zaštitila dostojanstvo tužitelja, a koji je u to vrijeme još uvijek bio radnik tuženika.

Zanemarujući Odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske od 8. studenog 2018. i Odgovor Etičkog savjeta Sveučilišta u Zagrebu od 12. studenog 2018. dekanica tuženika je uvrštavanjem u dnevni red 4. sjednice Fakultetskog vijeća tuženika od 23. siječnja 2019. o Izvještaju Stručnog povjerenstva za razmatranje i utvrđivanje valjanih razloga za oduzimanje znanstveno-nastavnog zvanja tužitelju i podnošenjem Mišljenja i Prijedloga za provođenjem postupka za oduzimanje znanstvenog zvanja tužitelju od 15. veljače 2019. (i to bez odluke Fakultetskog vijeća tuženika kao ovlaštene znanstvene organizacije) dokazala svoju ustrajnost u ostvarivanju cilja da se tužitelju oduzme znanstveno-nastavno zvanje.

Uzimajući u obzir da dekanica tuženika:

- novinara portala Srednja.hr Duju Kovačevića nije potpuno izvjestila o podacima koji su ga zanimali, uslijed čega je na istom portalu objavljen članak koji je tužitelja prikazao kao osobu odgovornu za zlouporabu sredstva Fonda za razvoj Sveučilišta;

- usmeno je odobrila pokretanje postupka protiv tužitelja pred Etičkim povjerenstvom tuženika temeljem Molbe dr. sc. Tomislava Bracanovića, dr. sc. Pavela Gregorića, dr. sc. Tomislava Janovića i dr. sc. Davora Pećnjaka od 7. studenog 2017. koja se odnosi na pokretanje odgovarajućeg postupka povodom njihove Prijave iz 2011. o kojoj prijavi je Ad hoc etičkog povjerenstva Sveučilišta u Zagrebu dana 4. travnja 2012. već donijelo Mišljenje;

- postupila je protivno čl. 33. st. 1. Etičkog kodeksa Sveučilišta kada nije sastavila zahtjev za davanjem mišljenja o sukladnosti određenog djelovanja ili ponašanja s načelima i pravilima Etičkog kodeksa Sveučilišta i obavijestila Etički savjet Sveučilišta o navedenom i tužitelja kao drugu stranu u postupku obavijestila da je pokrenut etički postupak protiv njega;

- sporno mišljenje sukladno Vodiču kroz rad tijela u etičkom postupku i primjerima dobre prakse Etičkog savjeta Sveučilišta u Zagrebu od 25. siječnja 2016. nije dostavila tužitelju i Etičkom savjetu Sveučilišta u Zagrebu kao tijelu koje je prema Etičkom kodeksu Sveučilišta ovlašteno na utvrđenje je li postupak proveden prema pravilima Etičkog kodeksa Sveučilišta i je

li mišljenje u skladu sa sveučilišnom etičkom praksom i tumačenjima Etičkog kodeksa Sveučilišta;

- protivno čl. 33., 35. st. 1. i 37. st. 3. ZZDVO-a, i unatoč Upozorenju rektora Sveučilišta u Zagrebu od 9. listopada 2018. je u dnevni red sjednice Fakultetskog vijeća tuženika od 10. listopada 2018. uvrstila točku 14. pod nazivom „Imenovanje stručnoga povjerenstva za razmatranje i utvrđivanje valjanih razloga za oduzimanje znanstveno-nastavnog zvanja tužitelja“ 1. prof. emerita dr. sc. Nadežda Čačinović, 2. prof. u miru dr. sc. Neven Sesardić i 3. nasl. prof. dr. sc. Damir Barbarić, znan. savj. u trajnom zvanju (Institut za filozofiju, Zagreb);

- niti nakon donošenja Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske od 8. studenog 2018., Odgovora Etičkog savjeta Sveučilišta u Zagrebu od 12. studenog 2018. i Prijedloga Odsjeka za filozofiju tuženika od 12. studenog 2018. da se opozove Odluka o imenovanju stručnog povjerenstva nije poduzela adekvatne mjere kojima bi zaštitila dostojanstvo tužitelja,

sud zaključuje da je dekanica tuženika sustavno, ustrajno i kontinuirano uznemiravala tužitelja za vrijeme rada kod tuženika s ciljem oduzimanja njegovog znanstveno-nastavnog zvanja i eliminacije s radnog mesta te s ciljem narušavanja njegovog ugleda, časti, imena i dostojanstva.

Za istaknuti je da nepostupanje po zakonu i općim propisima sastavnice Sveučilišta, ili postupanje protivno zakonu i općim propisima sastavnice Sveučilišta od strane dekana samo po sebi ne predstavlja uznemiravanje (mobing). Međutim, u konkretnom slučaju radilo se o višekratnom, dugotrajnom i ustrajnom nezakonitom postupanju dekana sastavnice Sveučilišta u odnosu na jednog radnika, slijedom čega je sud navedeno dovedeći u vezu sa svim provedenim dokazima zaključio da se radi o uznemiravanju tužitelja od strane dekanice tuženika.

Zbog svega navedenog stvorila se negativna slika o tužitelju u javnosti, slijedom čega je doveden u izrazito ponižavajući položaj, posebno kod tuženika gdje je bio redoviti profesor u trajnom zvanju. Stoga je logično da se tužitelj javio na natječaj Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu od 12. rujna 2018. (do kojeg vremena je dekanica tuženika tužitelja višekratno uznemiravala) i da više nije htio nastaviti raditi kod tuženika za vrijeme mandata dekanice tuženika koja mu je, umjesto da ga je kao zakonska zastupnica tuženika zaštitila od nezakonitog postupanja tijela tuženika i zaštitila njegovo dostojanstvo za vrijeme rada u smislu čl. 7. st. 5. ZR-a, svojim nezakonitim postupanjem prouzročila povredu prava osobnosti na čast, ugled, ime i dostojanstvo.

Slijedom navedenog, valjalo je usvojiti tužbeni zahtjev i utvrditi da je tužitelj na radnom mjestu kod tuženika uznemiravan od strane dekanice tuženika, pa je odlučeno kao pod točkom I. izreke presude.

Člankom 111. st. 1. ZR-a propisano je da ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava. Pravo na naknadu štete iz st. 1. odnosi se i na štetu koju je poslodavac uzrokovao radniku povredom njegovih prava iz radnog odnosa (čl. 111. st. 2. ZR-a).

Tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje (čl. 1045. st. 1. ZOO-a). Prema odredbi čl. 1046. ZOO-a šteta je, između ostalog, i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

Pravo na zadovoljenje na ime duševne boli uslijed povrede ugleda, časti i imena priznaje se uz okolnosti da su radnje (propusti) štetnika bile usmjerene na uskraćivanje ili smanjivanje nematerijalnih vrijednosti oštećenog koje pripadaju svakom ljudskom biću u društvenoj zajednici i da su kao takve utjecale, i/ili mogle utjecati na promjenu mišljenja okoline o oštećenom, u odnosu na ono mišljenje koje je postojalo prije događanja za koje oštećenik drži da su mu vrijedala ugled, čast i ime. Izjave iz članka objavljenog na portalu Srednja.hr, nezakonito pokretanje postupka pred Etičkim povjerenstvom tuženika, uvrštavanje sporne točke u dnevni red sjednice Fakultetskog vijeća tuženika, imenovanje Stručnog povjerenstva o oduzimanju znanstveno-nastavnog zvanja tužitelja prije donošenja zakonite i obrazložene odluke o pokretanju postupka za oduzimanje točno određenog zvanja moglo je na negativan način utjecati na promjenu mišljenja javnosti o tužitelju. Tužitelj je bio prorektor Sveučilišta u Zagrebu, voditelj Znanstvenog centra izvrsnosti za integrativnu bioetiku, redoviti profesor, predstojnik Katedre za etiku tuženika i voditelj Referalnog centra za bioetiku u jugoistočnoj Europi, pa prethodno opisane okolnosti po logici stvari izazivaju prijekor okoline, umanjuju ugled tužitelja i ocrnuju njegov dobar glas i ime u javnosti. Navedeno je u svom iskazu potvrdio tužitelj navodeći kako se počelo dešavati da ga ljudi pitaju o čemu se tu radi, zbog čega je detaljno morao objašnjavati i zorno prikazivati izvještaj koji je nosio sa sobom u obliku velike mape. I njegovu obitelj su ispitivali i sumnjičavio ih gledali. Tužitelj se zbog spornih izjava iz članka osjećao užasno i uzinemireno, jer je od čovjeka koji je zaslužan za znanstveni centar izvrsnosti postao kriminalac, etički dubiozna osoba i osoba koja je pronevjerila novac. U širem kolegijalnom krugu su ga neki provocirali, neki su bili zgranuti, a neki su davali aluzije, koje su ga dodatno uzinemiravale i nije mogao na njih reagirati.

Predmetno uzinemiravanje bilo je usmjereno na samu srž akademskog djelovanja tužitelja, koji je član akademske zajednice preko 40 godina. Tužitelj je svoj život posvetio profesorskom zvanju, akademskom napredovanju i znanstvenom radu, slijedom čega se tužitelj opravdano osjećao poniženo, omalovažavano i nepoštovano. Razvidno je, dakle, da je predmetnim postupanjem dekanice tuženika tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti i na dostojanstvo.

Tužitelju je, dakle, povrijeđeno pravo osobnosti iz članka 19. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., u dalnjem dijelu teksta: ZOO-a) čime mu je prouzročena neimovinska šteta iz čl. 1046. ZOO-a, a utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja opravdavaju dosudu pravične novčane naknade sukladno odredbi čl. 1100. st. 1. ZOO-a. Budući da je riječ o istodobnoj povredi više prava osobnosti koje se ne mogu pojedinačno izraziti, već predstavljaju cjelinu, sud je na taj način i ocijenio povedu prava osobnosti tužitelja. Slijedom navedenog, tužitelju pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu radi pretrpljene neimovinske štete u iznosu od 25.000,00 kuna.

Obveza pravične novčane naknade temeljem članka 1103. ZOO-a dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe. Tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena je 15. studenog 2018., slijedom čega su tužitelju zakonske zatezne kamate na iznos od 25.000,00 kuna dosuđene od 15. studenog 2018. pa do isplate, kao pod točkom II. izreke presude.

Odluka o zakonskim zateznim kamata na temelju se na odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a, a odluka o visini stope zakonskih zateznih kamata na odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a.

Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 96/08. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08.-ispr., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. i 70/19., u dalnjem dijelu teksta: ZPP-a) te su tužitelju priznati troškovi zastupanja po punomoćniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 142/12. i 103/14., dalje u tekstu OT/12) prema vrijednosti predmeta spora od 25.000,00 kuna.

Tako su tužitelju priznati troškovi sastava tužbe (100 bodova prema Tbr. 7/1 OT/12), sastava podnesaka od 28. prosinca 2018., 28. ožujka 2019. i 3. svibnja 2019. (po 100 bodova prema Tbr. 8/1 OT/12) i pristupa na ročišta 18. ožujka 2019., 17. travnja 2019., 29. svibnja 2019., 12. srpnja 2019. i 3. listopada 2019. (po 100 bodova prema Tbr. 9/1 OT/12) što uz vrijednost boda od 10,00 kn (Tbr. 50. OT/12) i poreza na dodanu vrijednost od 25% (Tbr. 42. OT/12) ukupno iznosi 11.250,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate (čl. 30. st. 3. Ovršnog zakona /"Narodne novine", broj: 57/96., 29/99., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05. i 67/08./ u vezi čl. 29. st. 2. ZOO). Stoga je odlučeno kao pod točkom III. izreke presude.

Tuženik je izgubio u sporu pa je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a odbijen njegov zahtjev za naknadom troškova parničnog postupka u cijelosti, kao pod točkom IV. izreke presude.

Tužitelj je sukladno odredbi čl. 15. st. 1. toč. 3. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj: 118/18.) oslobođen plateža sudskih pristojbi u ovom predmetu.

Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 13. studenog 2019.

Sutkinja:
Ruža Garac, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pisano u 4 primjerka putem ovog suda u roku od 15 dana.

Dna:

1. pun tužitelja
2. pun tuženika

